C/2025/3724

17.9.2025

P9_TA(2024)0297

Makseteenused ja e-raha teenused siseturul

Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2024. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse makseteenuseid ja e-raha teenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2015/2366/EL ja 2009/110/EÜ (COM(2023) 0366 – C9-0218/2023 – 2023/0209(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(C/2025/3724)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2023)0366),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ning artikleid 53 ja 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C9-0218/2023),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,

— võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. detsembri 2023. aasta arvamust ([1]),

— võttes arvesse kodukorra artiklit 59,

— võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A9-0046/2024),

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;

2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;

3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

([1]) ELT C, C/2024/1594, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0209

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 23. aprillil 2024. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2024/..., milles käsitletakse makseteenuseid ja e-raha teenuseid siseturul ning millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid (EL) 2015/2366 ja 2009/110/EÜ (*)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 53 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 ([3]) vastuvõtmist on jaemakseteenuste turul toimunud märkimisväärsed muudatused, mis on enamjaolt seotud kaartide ja muude digitaalsete maksevahendite kasutamise suurenemise, sularaha kasutamise vähenemise ning uute osalejate ja teenuste, sealhulgas digirahakottide ja viipemaksete suureneva osatähtsusega. COVID-19 pandeemia ning tarbimis- ja maksetavade muutused, mis sellega kaasnesid, on suurendanud turvaliste ja tõhusate digimaksete olemasolu tähtsust.

(2) Komisjoni teatises ELi jaemaksete strateegia kohta ([4]) teatati, et alustatakse direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamise ja mõju põhjalikku läbivaatamist, „mis peaks hõlmama üldhinnangut selle kohta, kas see on endiselt otstarbekohane, võttes arvesse turu arengut“.

(3) Direktiivi (EL) 2015/2366 eesmärk oli tegeleda makseteenuste ees seisvate uut tüüpi tõketega ning parandada tarbijakaitset ja turvalisust. Komisjoni hinnangus direktiivi (EL) 2015/2366 mõju ja kohaldamise kohta leiti, et direktiiv (EL) 2015/2366 on olnud paljude eesmärkide täitmisel üldiselt edukas, kuid tehti kindlaks ka teatavad valdkonnad, kus direktiivi eesmärke ei ole täielikult saavutatud. Eelkõige tuvastati hindamisel probleeme seoses direktiivi (EL) 2015/2366 erineva rakendamise ja täitmise tagamisega, mis on makseteenuse pakkujate vahelist konkurentsi otseselt mõjutanud, kuna normide erineva tõlgendamise tõttu on liikmesriikides kujunenud erinevad regulatiivsed tingimused, mis soodustab õiguslikku arbitraaži.

(4) Ei tohiks olla võimalik n-ö jahtida soodsamaid tingimusi, mille korral makseteenuse pakkujad valiksid päritoluliikmesriigiks need liikmesriigid, kus liidu makseteenuseid käsitlevate õigusnormide kohaldamine on neile soodsam, ja osutaksid piiriüleseid teenuseid teistes liikmesriikides, kes tõlgendavad norme rangemalt või kes kohaldavad seal asutatud makseteenuse pakkujate suhtes aktiivsemat jõustamispoliitikat. Selline tava moonutab konkurentsi. Makseteenuseid käsitlevad liidu õigusnormid tuleks ühtlustada, lisades makseteenuste osutamist reguleerivad normid määrusesse ja eraldades need normidest, mis käsitlevad makseasutustele tegevusloa andmist ja nende järelevalvet, mida peaks reguleerima käesolev direktiiv (kolmas makseteenuste direktiiv), mitte enam praegu kehtiv direktiiv (teine makseteenuste direktiiv).

(*) Muudatused kogu tekstis tulenevad muudatusettepaneku 1 vastuvõtmisest. Uus või muudetud tekst on esile tõstetud ***paksus kaldkirjas***; väljajäetud tekst on tähistatud sümboliga ▌.

([1]) ELT C,, lk.

([2]) ELT C,, lk.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35).

([4]) Komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ELi jaemaksete strateegia kohta (COM(2020) 592 final).

(5) Kuigi e-raha väljastamist reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ, ([5]) on e-raha kasutamine maksetehingute rahastamiseks väga suures ulatuses reguleeritud direktiiviga (EL) 2015/2366. Seega on e-raha asutuste ja makseasutuste suhtes kohaldatav õigusraamistik, eelkõige äritegevuse normid, juba olulises osas ühtlustatud. Aastate jooksul on makseasutustele ja e-raha asutustele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve eest vastutavatel pädevatel asutustel olnud praktilisi raskusi kahe korra selgelt piiritlemisega ning e-raha toodete ja teenuste eristamisega makseasutuste pakutavatest makse- ja e-raha teenustest. See on tekitanud muret õigusliku arbitraaži ja ebavõrdsete tingimuste pärast, samuti probleeme, mis on seotud direktiivi 2009/110/EÜ nõuetest kõrvalehoidmisega, mille puhul e-raha väljastavad makseasutused kasutavad ära makseteenuste ja e-raha teenuste sarnasusi ja taotlevad makseasutuse tegevusluba. Seetõttu on asjakohane viia e-raha asutuste suhtes kohaldatav tegevuslubade andmise ja järelevalve kord veelgi rohkem vastavusse makseasutuste suhtes kohaldatava korraga. Siiski on litsentsinõuded, eelkõige algkapitali ja omavahendite nõuded ning mõned e-rahaga seotud äritegevust käsitlevad põhimõisted, sealhulgas e-raha väljastamine, e-raha levitamine ja lunastamine, makseasutuste pakutavate teenuste puhul erinevad. Seetõttu on direktiivi (EL) 2015/2366 ja direktiivi 2009/110/EÜ sätete kombineerimisel asjakohane need erijooned säilitada.

(6) Nagu tõdeti komisjoni tehtud läbivaatamisel ning võttes arvesse vastavate turgude, ettevõtjate ja tegevusega seotud riskide muutumist, on vajalik ajakohastada makseasutuste, sealhulgas e-raha väljastavate ja e-raha teenuseid osutavate asutuste usaldatavusnõuete täitmise korda nõudega, et makseteenuste ja e-raha teenuste pakkujatel, kes ei võta vastu hoiuseid, peab olema üks litsents. Arvestades, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/1114 ([6]) artikli 48 lõikes 2 on sätestatud, et e-raha tokeneid käsitatakse e-rahana, tuleks makseasutuste litsentsimise korda kohaldada ka e-raha tokenite väljastajate suhtes, sest e-raha asutuste asemele tulevad makseasutused. Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusnõuete täitmise kord peaks põhinema tegevusloa andmisel rangete ja kõikehõlmavate tingimuste alusel juriidilistele isikutele, kes pakuvad makseteenuseid, võtmata vastu hoiuseid. Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusnõuete täitmise kord peaks tagama, et makseteenuste osutamise suhtes kohaldatakse kogu liidus samu tingimusi.

(7) On asjakohane lahutada maksekontolt sularaha väljavõtmise võimaldamise teenus maksekonto teenindamisest, sest sularaha väljavõtmise teenuse pakkujad ei tohi teenindada maksekontosid. Makseinstrumentide väljastamise teenused ja maksetehingute vastuvõtmise teenused, mis olid esitatud direktiivi (EL) 2015/2366 lisa punkti 5 loetelus koos, nagu ei saaks üht pakkuda ilma teiseta, tuleks esitada kahe eri makseteenusena. Väljastamise ja vastuvõtmise teenuste eraldi loetlemine peaks koos iga teenuse iseseisva määratlusega selgitama, et makseteenuse pakkujad võivad väljastamise ja vastuvõtmise teenuseid pakkuda eraldi.

(8) Võttes arvesse jaemaksete turu kiiret arengut ning pidevalt täienevat uute makseteenuste ja makselahenduste pakkumist, on asjakohane kohandada mõningaid direktiivi (EL) 2015/2366 mõisteid, näiteks maksekonto, rahaliste vahendite ja makseinstrumendi määratlust, turul valitseva olukorraga, et liidu õigusaktid oleksid jätkuvalt otstarbekohased ja tehnoloogianeutraalsed.

(9) Võttes arvesse lahknevaid seisukohti, mille komisjon direktiivi (EL) 2015/2366 rakendamise läbivaatamisel esile tõi, ja millele Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) oma 23. juuni 2022. aasta arvamuses direktiivi (EL) 2015/2366 läbivaatamise kohta tähelepanu juhtis, on vaja täpsustada maksekonto mõistet. Konto maksekontoks liigitamise määrav kriteerium on võimalus teha selliselt kontolt igapäevaseid maksetehinguid. Maksekonto mõiste määrav tunnus on võimalus teha kontolt maksetehinguid kolmandale isikule või olla kolmanda isiku tehtud tehingute puhul kasusaaja. Seega tuleks maksekonto määratleda kui konto, mida kasutatakse raha saatmiseks kolmandatele isikutele ja raha vastuvõtmiseks kolmandatelt isikutelt. Nende omadustega kontot tuleks pidada maksekontoks ning see peaks võimaldama makse algatamise ja kontoteabe teenuste osutamist. Maksekonto mõiste ei tohiks hõlmata olukordi, kus maksetehingute tegemiseks kolmandate isikute poolt või kolmandatele isikutele on vaja eraldi

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40).

vahekontot. Kogumiskontosid ei kasutata raha saatmiseks kolmandatele isikutele ega raha vastuvõtmiseks kolmandatelt isikutelt, seega ei kuulu need maksekonto mõiste alla.

(10) Arvestades uut liiki maksevahendite esilekerkimist***, selliste vahenditega seotud arenevaid tehnoloogilisi lahendusi*** ja nende õigusliku kvalifitseerimise suhtes turul valitsevat ebakindlust, tuleks makseinstrumendi määratluses täpsustada, mis on makseinstrument ja mis seda ei ole, pidades silmas tehnoloogianeutraalsuse põhimõtet.

(11) Hoolimata asjaolust, et lähiväljaside (NFC) võimaldab maksetehingut algatada, tekitaks selle täieõigusliku makseinstrumendina käsitlemine mõningaid probleeme, sealhulgas müügikohas tugeva kliendi autentimise rakendamisel viipemaksete puhul ning seoses makseteenuste pakkuja vastutuskorraga. Seetõttu tuleks lähiväljasidet käsitleda pigem makseinstrumendi funktsioonina, mitte makseinstrumendina.

(12) Direktiivis (EL) 2015/2366 sätestatud makseinstrumendi määratluses on osutatud „isikustatud seadmele“. Kuna on ettemaksekaarte, millele ei ole trükitud makseinstrumendi omaniku nime, võib see asjaolu jätta need kaardid makseinstrumendi määratlusest välja. Seetõttu tuleks makseinstrumendi määratlust muuta, et osutada „individualiseeritud“, mitte „isikustatud“ seadmetele, täpsustades, et ettemaksekaardid, millele ei ole trükitud makseinstrumendi omaniku nime, on makseinstrumendid. ***Tehniline konto, mida kasutatakse üksnes maksetehinguga seotud krediidiliini tagasimaksmiseks, ei peaks samuti kuuluma mõiste „maksekonto“ alla.***

(13) Nn otsemakse digirahakotte (*pass-through wallets*), mille puhul olemasolev makseinstrument, sealhulgas maksekaart, tokeniseeritakse, tuleb käsitada tehnilise teenusena ja seetõttu tuleks need makseinstrumendi määratlusest välja jätta, sest tokenit ennast ei saa pidada makseinstrumendiks, vaid pigem makserakenduseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) ***2015/751*** [7] artikli 2 punkti 21 tähenduses. Siiski tuleb mõningaid teisi digirahakoti kategooriaid, nimelt ettemaksu elektronrahakotte, näiteks eraldatud rahastamis- ja makseetappidega rahakotid (staged-wallets), millega kasutajad saavad talletada raha tulevaste veebitehingute jaoks, pidada makseinstrumendiks ja nende väljastamist makseteenuseks.

(14) Rahasiire on makseteenus, mis tavaliselt põhineb sularahal, mille maksja annab makseteenuse pakkujale, kes saadab vastava summa saajale või teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb saaja nimel, ilma et maksja või saaja nimele oleks avatud maksekontot. Mõnes liikmesriigis osutavad supermarketid, kauplejad ja teised jaemüüjad avalikkusele teenust, mis võimaldab maksta kommunaalteenuste arveid ja teisi tavapäraseid majapidamise kuluarveid. Seetõttu tuleks selliseid arvete tasumise teenuseid käsitleda rahasiirdena.

(15) Rahaliste vahendite määratlus peaks hõlmama kõiki raha vorme, mille keskpank on emiteerinud jaekaubanduseks, sealhulgas pangatähti ja münte, ning kõiki võimalikke tulevasi keskpanga jaevääringuid, e-raha ja kommertspangaraha. Määratlus ei tohiks hõlmata keskpanga ja kommertspankade vaheliseks kasutamiseks ehk hulgimüügiks emiteeritud keskpangaraha.

(16) 31. mai 2023. aasta määruses (EL) 2023/1114 on sätestatud, et e-raha tokeneid käsitatakse e-rahana. Seetõttu peaks rahaliste vahendite määratlus hõlmama e-raha tokeneid kui e-raha.

[7] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 1).

(17) Direktiivi (EL) 2015/2366 rakendamise hindamisel ei tuvastatud selget vajadust oluliselt muuta makseasutustele või e-raha asutustele tegevusloa andmise ja selle säilitamise tingimusi, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/64/EÜ ([8]) ning ühelt poolt direktiiviga (EL) 2015/2366 ja teiselt poolt direktiiviga 2009/110/EÜ. Sellised tingimused hõlmavad jätkuvalt usaldatavusnõudeid, mis on proportsionaalsed makseasutuste, sealhulgas e-raha väljastavate ja oma äritegevuse raames e-raha teenuseid pakkuvate asutuste tegevus- ja finantsriskidega. Dokumentidele, mis tuleb esitada koos makseasutuse tegevusloa taotlusega, on asjakohane lisada tulevase makseasutuse ärimudeliga proportsionaalne likvideerimiskava võimaliku maksejõuetuse puhuks. Kõnealune likvideerimiskava peaks olema sobiv selleks, et toetada tegevuse korrakohast lõpetamist kohaldatava siseriikliku õiguse alusel, sealhulgas edasi antud teenuste osutajate, agentide või levitajate keskse tähtsusega tegevuse jätkumist või taastamist. Selleks et luba ei antaks teenustele, mida makseasutus tegelikult ei osuta, on vaja täpsustada, et makseasutus ei peaks olema kohustatud hankima tegevusluba makseteenuste jaoks, mida ta ei kavatse osutada.

(18) EBA 2023. aasta jaanuaris avaldatud vastastikuses eksperdihinnangus direktiivi (EL) 2015/2366 alusel tegevusloa andmise kohta ([9]) jõuti järeldusele, et loa andmise protsessi puudused on tekitanud olukorra, kus liidus esitatakse taotlejatele seoses makseasutuse või e-raha asutusena tegevusloa saamise nõuetega erinevaid järelevalvealaseid ootusi ja et mõnikord võib loa andmine võtta ülemäära kaua aega. Makseasutuse tegevusluba taotlevatele ettevõtjatele võrdsete tingimuste ja tegevusloa andmise ühtlustatud protsessi tagamiseks on asjakohane kehtestada pädevatele asutustele loa andmise protsessi lõpuleviimiseks pärast kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe kättesaamist ***kahekuuline*** tähtaeg.

(19) Selleks et tagada makseasutustele ühtsem taotlemisprotsess, on asjakohane anda EBA-le ülesanne töötada välja tegevusloa andmise regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, sealhulgas teabe kohta, mis tuleb esitada pädevatele asutustele makseasutuse tegevusloa taotlemisel, tegevusloa andmise või registreerimise ühtne hindamismetoodika selle kohta, mida võib pidada erialase vastutuskindlustusega võrreldavaks tagatiseks, ning erialase vastutuskindlustuse miinimumsumma või sellega võrreldava tagatise määramisel kasutatavate kriteeriumide kohta. Seejuures peaks EBA võtma arvesse kogemusi, mis on saadud, kohaldades tema suuniseid teabe kohta, mida luba taotlev makseteenuse pakkuja peab esitama riiklikele pädevatele asutustele tegevusloa saamiseks või registreerimiseks, ning tema suuniseid erialase vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise miinimumsumma kindlaksmääramiseks kasutatavate kriteeriumide kohaldamise kohta.

(20) Makseasutuste suhtes kohaldatav usaldatavusraamistik peaks jätkuvalt põhinema eeldusel, et nendel asutustel on keelatud vastu võtta makseteenuse kasutajatelt hoiuseid ja neil on lubatud kasutada makseteenuse kasutajatelt saadud raha ainult makseteenuste osutamiseks. Sellest tulenevalt on asjakohane, et makseasutuste suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded kajastaksid, et makseasutused tegutsevad võrreldes krediidiasutustega rohkem spetsialiseerunud ja piiratud tegevusvaldkonnas ning seega on nende riskid kitsamad ja kergemini jälgitavad ning kontrollitavad kui krediidiasutuste mitmesugusest tegevusest tulenevad riskid.

(21) Pädevad asutused peaksid makseasutuse tegevusloa taotluste läbivaatamisel pöörama erilist tähelepanu taotluse osana esitatud juhtimiskavale. Makseasutused peaksid ohjama halvasti kavandatud juhtimiskorra võimalikku kahjulikku mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele, rakendades kõigil tasanditel nõuetekohast riskikäitumist. Pädevad asutused peaksid jälgima sisemise juhtimiskorra asjakohasust. On asjakohane, et EBA võtaks vastu suunised sisemise juhtimiskorra kohta, võttes arvesse makseasutuste suuruse ja ärimudelite erinevust ning järgides proportsionaalsuse põhimõtet.

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

([9]) Euroopa Pangandusjärelevalve, EBA/REP/2023/01, Peer Review Report on authorisation under PSD2.

(22) Kuigi loa andmise nõuete hulgas on sätestatud erinormid info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) turvakontrollide ja leevenduselementide kohta, mis peavad makseteenuste osutamiseks loa saamiseks täidetud olema, tuleks need nõuded viia vastavusse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2554 ([10]) nõuetega.

(23) Makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad, kui nad osutavad neid teenuseid, ei hoia klientide rahalisi vahendeid oma kontol. Sellest tulenevalt oleks ebaproportsionaalne kehtestada nende turuosaliste suhtes omavahendite nõudeid. Sellegipoolest on oluline tagada, et makse algatamise teenuse pakkujad ja kontoteabe teenuse pakkujad oleksid suutelised oma tegevusega seotud kohustusi täitma. Selleks et tagada makse algatamise või kontoteabe teenustega seotud riskide nõuetekohane hõlmatus, on asjakohane nõuda neid teenuseid pakkuvatelt makseasutustelt kas erialase vastutuskindlustuse või sellega võrreldava tagatise olemasolu ning täpsustada, millised riskid peavad olema kaetud, pidades silmas määruses XXX [makseteenuste määrus] sisalduvaid vastutust käsitlevaid sätteid. Võttes arvesse raskusi, mida kontoteabe teenuste ja maksete algatamise teenuste pakkujad kohtavad oma tegevusega seotud riske katva erialase vastutuskindlustuse lepingu sõlmimisel, on asjakohane näha nendele asutustele ainult litsentsimise või registreerimise etapis ette võimalus valida erialase vastutuskindlustuse alternatiivina 50 000 euro suuruse algkapitali nõue. See paindlikkus, mida võimaldatakse kontoteabe ja makse algatamise teenuse pakkujatele litsentsimise või registreerimise etapis, ei tohiks piirata nendele pakkujatele kehtivat nõuet sõlmida pärast litsentsi saamist või registreerimist põhjendamatu viivituseta erialase vastutuskindlustuse leping.

(24) Makseasutuses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ([11]) tähenduses olulise osaluse omandamisega seotud riskide ohjamiseks on asjakohane nõuda, et omandamisest teavitataks asjaomast pädevat asutust.

(25) Oma tegevusest tulenevate riskide katmiseks peab makseasutustel olema piisav algkapital kombineerituna omavahenditega. Võttes arvesse, et makseasutustel on võimalus tegeleda mitmesuguse käesoleva direktiiviga hõlmatud tegevusega, on asjakohane kohandada üksikute teenustega seotud algkapitali taset nende teenuste laadi ja riskide järgi.

(26) Võttes arvesse, et makseasutuste suhtes kohaldatavaid esialgseid nõudeid ei ole pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist kohandatud, on asjakohane kohandada neid nõudeid inflatsiooniga. Võttes aga arvesse, et ainult makse algatamise teenuseid osutavate makseasutuste suhtes kohaldatavaid kapitalinõudeid on rakendatud alles alates direktiivi (EL) 2015/2366 jõustumisest ning et nende ebapiisavuse kohta tõendeid ei leitud, ei tohiks neid nõudeid muuta.

(27) Jaemaksete sektori ärimudelite suure mitmekesisuse tõttu on põhjendatud anda võimalus kohaldada omavahendite arvutamiseks erinevaid meetodeid, kuid omavahendid ei tohi siiski langeda alla asjaomase algkapitali taseme.

(28) Käesolevas direktiivis järgitakse sama lähenemisviisi nagu direktiivis (EL) 2015/2366, millega lubati kombineeritud omavahendite nõuete arvutamiseks kasutada mitut meetodit, jättes teatava järelevalvealase kaalutlusõiguse, et tagada kõigile makseteenuse pakkujatele samade riskide ühetaoline käsitlemine. Enamiku ärimudelite jaoks kõige sobivam ja enim rakendatud omavahendite nõuete arvutamise meetod on kasutada makseasutuse eelmise aasta maksemahtu. Nendel põhjustel ning järjepidevuse parandamiseks ja võrdsete võimaluste tagamiseks on asjakohane nõuda, et riiklikud pädevad asutused näeksid ette selle meetodi kasutamise. Liikmesriikide pädevatel asutustel peaks siiski olema võimalik sellest põhimõttest kõrvale kalduda ja nõuda makseasutustelt muude meetodite kasutamist ärimudelite puhul, mille tulemuseks on väikese mahu, kuid suure väärtusega tehingud. Selliste ärimudelite puhul õiguskindluse ja suurima selguse tagamiseks on asjakohane anda EBA-le ülesanne töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu.

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2554, mis käsitleb finantssektori digitaalset tegevuskerksust ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 909/2014 ja (EL) 2016/1011 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 1).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

(29) Olenemata eesmärgist ühtlustada makseteenuseid ja e-raha teenuseid osutavate makseasutuste usaldatavusnõudeid, on asjakohane võtta arvesse e-raha väljastamise ja e-raha ärivaldkonna eripära ning lubada e-raha väljastavatel ja e-raha teenuseid pakkuvatel makseasutustel kasutada omavahendite nõuete arvutamiseks sobivamat meetodit.

(30) Kui sama makseasutus täidab maksetehingu nii maksja kui ka makse saaja jaoks ning maksjale antakse krediidiliin, on asjakohane kaitsta rahalisi vahendeid makse saaja kasuks, kui need vahendid on makse saaja nõue makseasutusele.

(31) Arvestades raskusi, mida makseasutused on krediidiasutustes maksekontode avamisel ja pidamisel kohanud, on vaja ette näha lisavõimalus, kuidas kaitsta kasutajate rahalisi vahendeid, nimelt võimalus hoida neid vahendeid keskpangas. See võimalus ei tohiks siiski piirata keskpanga võimalust seda varianti oma alusseaduse alusel mitte pakkuda. ***Kui keskpank keeldub seda võimalust kasutamast, tuleks seda asjaomasele makseasutusele igati põhjendada.*** Võttes arvesse vajadust kaitsta kasutajate rahalisi vahendeid ja vältida nende vahendite kasutamist muul otstarbel kui makseteenuste või e-raha teenuste osutamiseks, on asjakohane nõuda, et makseteenuse kasutaja raha hoitakse makseasutuse omavahenditest eraldi. Makseteenuseid pakkuvatele makseasutustele ning e-raha väljastavatele ja e-raha teenuseid pakkuvatele makseasutustele võrdsete võimaluste tagamiseks on asjakohane kasutajate rahaliste vahendite kaitsmiseks kohaldatavat korda võimalikult suurel määral ühtlustada, säilitades samas e-raha eripära. Märkimisväärne risk, millega makseasutused silmitsi seisavad, on kontsentratsioonirisk, eriti juhul, kui rahalisi vahendeid on kaitstud ühes krediidiasutuses. Seetõttu on oluline tagada, et makseasutused väldiksid kontsentratsiooniriski nii palju kui võimalik. Sel põhjusel tuleks EBA-le anda ülesanne töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid riskide vältimise kohta klientide raha kaitsmisel.

(31a) Võib juhtuda, et krediidiasutus keeldub makseasutusele konto avamisest ja konto haldamisest. Selle tagajärjel oleks makseasutustel riskide hajutamise eesmärki väga raske täita. Seetõttu tuleks krediidiasutuselt, kes makseasutusele kontot avamast keeldub või otsustab selle sulgeda, nõuda asjaomasele makseasutusele põhjendatud vastuse andmist.

(32) Makseasutustel peaks olema võimalik tegeleda muu, käesoleva direktiiviga hõlmamata tegevusega, sealhulgas osutada operatiivteenust ja sellega tihedalt seotud kõrvalteenust, ning maksesüsteemide käitamise või muu äritegevusega, mida reguleerivad kohaldatavad liidu ja siseriiklikud õigusaktid.

(33) Arvestades hoiuste vastuvõtmise suuremaid riske, on asjakohane keelata makseteenuseid pakkuvatele makseasutustele hoiuste vastuvõtmine kasutajatelt ning panna neile kohustus kasutada kasutajatelt saadud rahalisi vahendeid ainult makseteenuse pakkumiseks. Rahalisi vahendeid, mille e-raha teenuseid pakkuvad makseasutused on saanud makseteenuste kasutajatelt, ei tohiks pidada ei hoiuseks ega muuks avalikkuselt saadud tagasimakstavaks vahendiks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses ([12]).

(34) Maksekontode muuks otstarbeks kui maksetehingute sooritamiseks kasutamise riskide vähendamiseks on asjakohane täpsustada, et kui makseasutused osutavad ühte või mitut makseteenust või e-raha teenust, peaksid neil igal juhul olema maksekontod, mida kasutatakse ainult maksetehingute tegemiseks.

(35) Makseasutustel peaks olema lubatud anda laenu, kuid selle tegevuse suhtes tuleks kohaldada mõningaid rangeid tingimusi. Seetõttu on asjakohane reguleerida makseasutuste krediidiliinide vormis laenu andmist ja krediitkaartide väljastamist, kui need teenused hõlbustavad makseteenuseid ▌. Asjakohane on lubada makseasutustel anda selliseid laene nende piiriülese tegevuse tõttu, tingimusel et laenu refinantseeritakse peamiselt makseasutuse omavahenditest, samuti kapitaliturgudelt saadud rahaliste vahenditega, ja mitte vahenditega, mida makseasutus hoiab klientide nimel makseteenuste osutamiseks. See võimalus ei tohiks aga piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ ([13]) ega liidu muu asjasse puutuva õiguse kohaldamist ega tarbijatele krediidi andmise tingimusi käsitlevate siseriiklike meetmete kohaldamist. Arvestades, et „osta kohe, maksa hiljem“ teenused

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ.

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

kujutavad endast põhimõtteliselt laenu andmist, ei tohiks neid pidada makseteenuseks. Need teenused on hõlmatud uue tarbijakrediidi direktiiviga, mis asendab direktiivi 2008/48/EÜ. ***Sellegipoolest kohaldatakse „osta kohe, maksa hiljem“ teenuseid osutavate ettevõtjate suhtes käesolevat direktiivi, kui nad osutavad I lisas osutatud makseteenuseid.***

(36) Tagamaks et tõendeid käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmise kohta säilitatakse nõuetekohaselt mõistliku aja jooksul, on asjakohane nõuda, et makseasutused säilitaksid kõiki asjakohaseid andmeid vähemalt viis aastat. Isikuandmeid ei tohiks säilitada kauem, kui on nende kogumise eesmärgi saavutamiseks vajalik, ja kui luba on tagasi võetud, ei tohiks andmeid säilitada kauem kui viis aastat pärast loa tagasivõtmist.

(37) Tagamaks et ettevõtja ei osuta makseteenuseid ega e-raha teenuseid ilma loata, on asjakohane nõuda, et kõik ettevõtjad, kes kavatsevad osutada makseteenuseid või e-raha teenuseid, taotleksid tegevusluba, välja arvatud juhul, kui käesolevas direktiivis on tegevusloa asemel ette nähtud registreerimine. Finantssüsteemi ja maksesüsteemide stabiilsuse ja terviklikkuse tagamiseks ning tarbijate kaitsmiseks peavad sellised ettevõtjad olema asutatud liikmesriigis ja nende üle tuleb teha tõhusat järelevalvet. See nõue peaks hõlmama ka e-raha väljastavaid makseasutusi, võttes arvesse uusi olulisi riske, mis kaasnevad e-raha asutuste võimalusega emiteerida ka e-raha tokeneid. Selleks et e-raha väljastajate üle oleks võimalik teha tõhusat järelevalvet ja tagada kooskõla määrusega (EL) 2023/1114, peaks nendel üksustel olema kohustus asutada juriidiline isik ELis. E-raha tokenid on krüptovara vorm, mille maht võib märkimisväärselt kasvada ja tekitada riske, mis mõjutavad finantsstabiilsust, rahanduslikku suveräänsust ja rahapoliitikat.

(37a) Selleks et makseasutused saaksid tõepoolest osutada piiriüleseid teenuseid, peaks komisjon looma spetsiaalse veebisaidi või ühtse kontaktpunkti, kus on ühes kohas kogu teave selle kohta, kuidas end igas liikmesriigis registreerida.

(38) Selleks et vältida asutamisõiguse kuritarvitamist ja juhtumeid, kus makseasutus registreerib oma asukoha liikmesriigis, ilma et ta kavatseks selles liikmesriigis tegutseda, on asjakohane kehtestada nõue, et vähemalt osa liikmesriigis tegevusluba taotleva makseasutuse makseteenuste äritegevusest toimuks selles liikmesriigis. Juba direktiiviga (EL) 2015/2366 kehtestatud kohustust, et krediidiasutus või investeerimisühing viiks osa oma äritegevusest ellu päritoluliikmesriigis, on tõlgendatud väga erinevalt, kusjuures mõned päritoluliikmesriigid nõuavad, et nende riigis tuleb ellu viia suurem osa äritegevusest. Et säilitada makseasutuse piiriüleste teenuste osutamise vabaduse kasulik mõju (*effet utile*), ***tuleks*** „osa“ ***tõlgendada väiksemana*** kui enamik asutuse äritegevusest.

(39) Peale makseteenuste või e-raha teenuste osutamise võib makseasutus tegeleda ka muuga. Et tagada nõuetekohane järelevalve makseasutuse üle, on asjakohane lubada riiklikel pädevatel asutustel vajaduse korral nõuda makseteenuste või e-raha teenuste osutamiseks eraldi üksuse loomist. Pädeva asutuse sellises otsuses tuleks arvesse võtta võimalikku negatiivset mõju, mida muud äritegevust mõjutav sündmus võib avaldada makseasutuse rahanduslikule usaldusväärsusele, või võimalikku negatiivset mõju, mis tuleneb olukorrast, kus makseasutus ei saaks esitada oma makse- ja e-raha tegevuse ning muu tegevuse kohta eraldi aruannet.

(40) Makseasutuste üle nõuetekohase ja pideva järelevalve ning täpse ja ajakohase teabe kättesaadavuse tagamiseks on asjakohane nõuda, et makseasutused teavitaksid liikmesriikide pädevaid asutusi oma äritegevuse kõigist muudatustest, mis mõjutavad loa saamiseks esitatud teabe täpsust, sealhulgas täiendavatest agentidest või üksustest, kellele tegevus on edasi antud. Pädevad asutused peaksid kahtluse korral kontrollima, kas saadud teave on õige.

(41) Selleks et tagada makseasutustele tegevusloa andmise ühtne kord kogu liidus, on asjakohane sätestada ühtlustatud tingimused, mille alusel võivad riiklikud pädevad asutused makseasutusele väljastatud tegevusloa tühistada.

(42) Selleks et suurendada päritoluliikmesriikide pädevatelt asutustelt tegevusloa saanud või registrisse kantud makseasutuste, sh nende agentide, levitajate ja filiaalide tegevuse läbipaistvust ning tagada liidus tarbijakaitse kõrge tase, on vaja tagada üldsusele lihtne juurdepääs makseteenuseid pakkuvate ettevõtjate nimekirjale, kus on esitatud nendega seotud kaubamärgid, mis peaksid olema kantud avalikku riiklikku registrisse.

(43) Tagamaks et teave tegevusloa saanud või registreeritud makseasutuste või üksuste kohta, kellel on siseriikliku õiguse alusel õigus osutada makse- või e-raha teenuseid, on kogu liidus keskregistris kättesaadav, peaks EBA haldama sellist registrit, milles tal tuleks avaldada makseteenuste või e-raha teenuste osutamiseks tegevusloa saanud või registreeritud ettevõtjate nimekiri. Kui sellega kaasneb isikuandmete töötlemine, on agentide või levitajatena tegutsevate füüsiliste isikute kohta teabe avaldamine liidu tasandil vajalik kindlustamaks, et siseturul tegutsevad ainult volitatud agendid ja levitajad, ning seega on see makseteenuste siseturu nõuetekohase toimimise huvides. Liikmesriigid peaksid tagama, et andmed, mida nad asjaomaste ettevõtjate, sealhulgas nende agentide, levitajate ja filiaalide kohta esitavad, on täpsed ja ajakohased ning et need edastatakse EBA-le põhjendamatu viivituseta ja võimaluse korral automaatselt. Seetõttu peaks EBA välja töötama regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada sellise teabe edastamise meetodeid ja korda. Kõnealune regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu peaks tagama teabe suure detailsuse ja ühtsuse. Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel peaks EBA võtma arvesse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/411 kohaldamisel saadud kogemusi. Läbipaistvuse suurendamiseks on asjakohane, et edastatav teave sisaldaks kõigi pakutavate makse- ja e-raha teenuste kaubamärke. Isikuandmete avaldamine peaks toimuma kooskõlas kehtiva andmekaitse-eeskirjaga. Isikuandmete avaldamisel tuleks rakendada asjakohaseid andmekaitsemeetmeid, mis takistavad teabe edasist tahtmatut levitamist veebis.

(44) Makse algatamise ja kontoteabe teenuse pakkujate osutatavate teenuste läbipaistvuse ja nendest teadlikkuse suurendamiseks on asjakohane, et EBA peab masinloetavat nimekirja, mis sisaldab põhiteavet selliste ettevõtjate ja nende pakutavate teenuste kohta. Nimekirjas sisalduv teave peaks võimaldama makse algatamise ja kontoteabe teenuse pakkujad üheselt tuvastada.

(45) Teenuste ulatuse suurendamiseks võib makseasutustel olla vaja kasutada üksusi, kes pakuvad makseteenuseid nende nimel, sealhulgas agente või e-raha teenuste puhul levitajaid. Filiaalide kaudu saavad makseasutused kasutada asutamisõigust ka päritoluliikmesriigist erinevas vastuvõtvas liikmesriigis. Sellistel juhtudel on asjakohane, et makseasutus edastab riiklikule pädevale asutusele kogu asjakohase teabe agentide, levitajate ja filiaalide kohta ning teavitab liikmesriikide pädevaid asutusi põhjendamatu viivituseta kõikidest muudatustest. Lõppkasutajate jaoks läbipaistvuse tagamiseks on asjakohane ka see, et makseasutuse nimel tegutsevad agendid, levitajad või filiaalid teavitaksid sellest asjaolust makseteenuse kasutajaid.

(45a) Kui omandajad kasutavad makseteenuste osutamiseks agenti, tuleb märkida, et agent tegutseb peamise makseteenuse pakkujana ainult ühe omandaja nimel, mitte kõigi makseteenuse kasutajale osutatavate makseteenuste puhul.

(45b) Muutuva turuolukorra arvessevõtmiseks ei tohiks makseteenuse pakkujate vaikimisi agentidena käsitada kauplemiskohti ja platvorme, mida toetavad makseteenuse pakkujad, kes osutavad teenuseid nendele kauplemis-kohtadele ja platvormidele, et neile ei kuuluks kolmandate isikute jaoks mõeldud rahalised vahendid ja puuduks nende üle kontroll.

(46) Oma äritegevuse käigus võib makseasutustel olla vaja osa oma tegevusfunktsioonidest edasi anda. Tagamaks, et tegevuse edasiandmine ei kahjusta makseasutuse jätkuvat vastavust tegevusloa nõuetele või muudele käesoleva direktiivi alusel kohaldatavatele nõuetele, on asjakohane nõuda makseasutuselt, et ta teavitaks riiklikke pädevaid asutusi põhjendamatu viivituseta, kui ta kavatseb tegevusfunktsioone edasi anda, ja kõigist muudatustest, mis on seotud nende üksuste kasutamisega, kellele tegevus on edasi antud.

(47) Tegevusfunktsioonide edasiandmisest tulenevate riskide nõuetekohase maandamise tagamiseks on asjakohane nõuda, et makseasutused võtaksid mõistlikke meetmeid, millega tagatakse, et tegevuse edasiandmisega ei rikuta käesoleva direktiivi nõudeid. Makseasutused peaksid jääma täielikult vastutavaks oma töötajate või mis tahes agendi, levitaja või allhankeüksuse tegevuse eest.

(48) Käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusaktide tõhusa täitmise tagamiseks peaksid liikmesriigid määrama pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevusloa andmise ja nende järelevalve eest. Liikmesriigid peaksid tagama, et pädevatele asutustele antakse nende ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks vajalikud volitused ja ressursid, sealhulgas töötajad.

(49) Selleks et pädevad asutused saaksid makseasutuste üle nõuetekohaselt järelevalvet teha, on asjakohane anda neile asutustele uurimis- ja järelevalvevolitused ning võimalus määrata oma ülesannete täitmiseks vajalikke halduskaristusi ja meetmeid. Samal põhjusel on asjakohane anda pädevatele asutustele õigus nõuda teavet, teha kohapealseid kontrolle ning anda välja soovitusi, suuniseid ja siduvaid haldusotsuseid. Liikmesriigid peaksid kehtestama ▌ makseasutuse tegevusloa peatamise või kehtetuks tunnistamise kohta ***riigisisesed sätted, mida tuleks ühtlustada käesoleva direktiivi sätete kohaselt***. Liikmesriigid peaksid volitama oma pädevaid asutusi kehtestama halduskaristusi ja meetmeid, mille eesmärk on makseteenuste osutamise järelevalvet või selliste teenuste osutamist käsitlevate sätete rikkumine üheselt lõpetada.

(50) Makseteenuste sektori võimalike ärimudelite suure mitmekesisuse tõttu on asjakohane lubada järelevalves teatavat kaalutlusõigust, et tagada ***kõigis liikmesriikides*** samade riskide ühetaoline käsitlemine.

(51) Makseasutuste kohustuste täitmise üle järelevalve tegemisel peaksid pädevad asutused kasutama oma järelevalvevolitusi kooskõlas põhiõigustega, sealhulgas õigusega eraelu puutumatusele. Ilma et see piiraks sõltumatu asutuse (riiklik andmekaitseasutus) kontrolli ning kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga peaksid liikmesriigid kehtestama piisavad ja tõhusad kaitsemeetmed, kui on oht, et nende volituste kasutamine võiks viia kuritarvituste ja omavolini, mille puhul on tegemist kõnealuste õiguste tõsise riivega, sealhulgas kehtestama selleks kohasel juhul nõude taotleda eelnevat luba asjaomase liikmesriigi õigusasutuselt.

(52) Üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse tagamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et kõikidele isikutele, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus.

(53) Makseasutuste tegevus võib ulatuda üle piiride ja kuuluda erinevate pädevate asutuste, samuti EBA, Euroopa Keskpanga (EKP) ja riikide keskpankade kui rahandus- ja järelevalveasutuste pädevusse. Seetõttu on asjakohane näha ette nende tõhus koostöö ja teabevahetus. Teabe jagamise kord peaks olema täielikus vastavuses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679 ([14]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2018/1725 ([15]) sätestatud andmekaitse-eeskirjaga.

(54) Kui pädevate asutuste piiriüleses koostöös tekivad lahkarvamused, peaks neil pädevatel asutustel olema võimalik paluda abi EBA-lt, kes peaks langetama otsuse põhjendamatu viivituseta. Samuti peaks EBA-l olema võimalik omal algatusel aidata pädevaid asutusi kokkuleppele jõudmisel.

(55) Asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust kasutav makseasutus peaks andma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kogu asjakohase teabe oma äritegevuse kohta ja teatama sellele pädevale asutusele, millises liikmesriigis või millistes liikmesriikides ta kavatseb tegutseda, kas ta kavatseb kasutada filiaale, agente või levitajaid ning kas tal on plaanis tegevust edasi anda.

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

([15]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

(56) Pädevate asutuste koostöö ja makseasutuste tõhusa järelevalve hõlbustamiseks asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse kasutamise kontekstis on asjakohane, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad teabe vastuvõtvale liikmesriigile. Nn kolmnurksüsteemi (*triangular passporting*) puhul, kus riigis A tegevusloa saanud makseasutus kasutab riigis B makseteenuste pakkumiseks vahendajat, näiteks agenti, levitajat või filiaali, mis asub riigis C, tuleks vastuvõtva liikmesriigina käsitada seda liikmesriiki, kus teenuseid lõppkasutajatele osutatakse. Võttes arvesse pädevate asutuste piiriüleses koostöös esinevaid raskusi, on asjakohane, et EBA töötaks välja koostööd ja teabevahetust käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, võttes arvesse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/2055 ([16]) kohaldamisel saadud kogemusi.

(57) Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda, et nende territooriumil tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, annavad neile teabe või statistilistel eesmärkidel korrapäraselt aru oma tegevuse kohta nende territooriumil. Kui need makseasutused tegutsevad asutamisõiguse alusel, peaks vastuvõtva liikmesriigi või vastuvõtvate liikmesriikide pädevatel asutustel olema võimalik nõuda seda teavet ka määruse XXX [makseteenuste määrus] nõuetele vastavuse kontrollimiseks. Sama peaks kehtima ka siis, kui registrijärgne asukoht ei ole vastuvõtvas liikmesriigis või vastuvõtvates liikmesriikides ja makseasutus osutab vastuvõtvas liikmesriigis või vastuvõtvates liikmesriikides teenuseid teenuste osutamise vabaduse alusel. Selleks et lihtsustada pädevate asutuste jaoks järelevalve tegemist agentide, levitajate või filiaalide võrgustike üle, on asjakohane, et liikmesriigid, kus tegutsevad agendid, levitajad või filiaalid, saaksid nõuda, et emaettevõtjana tegutsev makseasutus määraks nende territooriumil keskse kontaktpunkti. ***Kui liikmesriik sellise nõude kehtestab, peaks iga makseasutus määrama igas liikmesriigis ainult ühe keskse kontaktpunkti.*** EBA peaks koostama regulatiivsete standardite eelnõu, milles sätestatakse kriteeriumid, et teha kindlaks, millal on keskse kontaktpunkti määramine asjakohane ning millised peaksid olema selle ülesanded. Seejuures peaks EBA võtma arvesse komisjoni delegeeritud määruste (EL) 2021/1722 ([17]) ja (EL) 2020/1423 ([18]) kohaldamisel saadud kogemusi. Nõue määrata keskne kontaktpunkt peaks olema proportsionaalne eesmärgiga saavutada piisav teabevahetus ja teabe esitamine määruse XXX [makseteenuste määrus] asjakohaste sätete järgimise kohta vastuvõtvas liikmesriigis.

(58) Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvas liikmesriigis, sealhulgas seoses suuremahulise pettusega, peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt vastuvõtva ja päritoluliikmesriigi pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid. Nimetatud meetmed peaksid olema asjakohased, eesmärgiga proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ning ajutised. Kõik meetmed peaksid olema nõuetekohaselt põhjendatud. Asjaomase makseasutuse päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi ja muid asjaomaseid asutusi, sealhulgas komisjoni ja EBA-d, tuleks sellest eelnevalt, ja kui see ei ole eriolukorra tõttu võimalik, siis põhjendamatu viivituseta teavitada.

(59) Oluline on tagada, et kõigi üksuste suhtes, kes pakuvad makseteenust, kehtivad teatavad minimaalsed õiguslikud ja regulatiivsed nõuded. Seega on soovitav kehtestada nõue registreerida kõigi makseteenust pakkuvate isikute nimi ja asukoht; see hõlmab ka üksusi, mis ei vasta kõigile makseasutuse tegevusloa saamise tingimustele, sealhulgas mõned väikesed makseasutused. Selline lähenemisviis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna 14. soovituses esitatud põhimõttega, mis sätestab sellise mehhanismi rakendamise, mille puhul käsitatakse makseteenuse pakkujat makseasutusena ka juhul, kui ta ei vasta kõigile kõnealuses soovituses loetletud tingimustele. Selleks peaksid

([16]) Komisjoni 23. juuni 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/2055, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, et reguleerida pädevate asutuste koostööd ja teabevahetust seoses makseasutuste asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamisega (ELT L 294, 11.11.2017, lk 1).

([17]) Komisjoni 18. juuni 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1722, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 regulatiivsete tehniliste standarditega, milles sätestatakse päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik seoses piiriüleselt makseteenuseid pakkuvate makseasutuste ja e-raha asutuste järelevalvega (ELT L 343, 28.9.2021, lk 1).

([18]) Komisjoni 14. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1423, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2366 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse makseteenuste valdkonnas keskkete kontaktpunktide määramist ja selliste kesksete kontaktpunktide ülesandeid (ELT L 328, 9.10.2020, lk 1).

liikmesriigid kandma need üksused makseasutuste registrisse, isegi kui nad on vabastatud kõigi või osa tegevusloa saamise tingimuste täitmisest. Siiski on väga oluline kohaldada tegevusloa tingimuste täitmisest vabastamise võimaluse suhtes rangeid, maksetehingute väärtusega seotud nõudeid. Sellist vabastust kasutavatel üksustel ei peaks olema ei asutamisõigust ega teenuste osutamise vabadust, samuti ei tohiks nad maksesüsteemi osalejana neid õigusi kaudselt kasutada.

(60) Väikestele makseasutustele tehtavate võimalike erandite läbipaistvuse tagamiseks on asjakohane nõuda, et liikmesriigid teavitaksid sellistest otsustest komisjoni.

(61) Pidades silmas kontoteabe teenuste pakkumise tegevuse eripära ja sellega seotud riske, on asjakohane näha kontoteabe teenuse pakkujatele ette spetsiaalne usaldatavusnõuete täitmise kord, ilma et oleks vaja täiemahulist tegevusloa andmise korda; selle asemel tuleks kasutada leebemat registreerimise nõuet, mille puhul lisatakse dokumendid ja teave, mis aitavad pädeval asutusel järelevalvet teha. Kontoteabe teenuse pakkujatel peaks olema lubatud osutada teenuseid piiriüleselt tegevusloa taotlemise sätete alusel.

(62) Sularaha kättesaadavuse parandamiseks, mis on komisjoni prioriteet, peaks jaemüüjatel olema lubatud pakkuda füüsilistes kauplustes sularaha väljastamise teenuseid isegi siis, kui klient ei osta midagi, ilma et nad peaksid hankima makseteenuse pakkuja tegevusloa või end sellena registreerima või olema makseasutuse agent. Nende sularaha väljastamise teenuste suhtes peaks siiski kehtima kohustus avalikustada kliendilt võetavad tasud, kui neid on. Neid teenuseid peaksid jaemüüjad pakkuma vabatahtlikult ja need peaksid sõltuma sellest, kas jaemüüjal on sularaha olemas. Selleks et vältida ebaausat konkurentsi maksekontosid mitteteenindavate sularahaautomaadikäitajate ja ilma ostuta sularaha väljavõtmist pakkuvate jaemüüjate vahel ning tagada, et kauplustes sularaha kiiresti otsa ei saaks, on asjakohane kehtestada ülempiir ***100*** eurot ***või sellele vastav summa asjaomase liikmesriigi vääringus*** tehingu kohta. ***Selle teenuse pakkumisel peaksid kliendid tehingu autentima ja jaemüüjad peaksid tagama, et tehing ei ole anonüümne.***

(63) Direktiivide 2007/64/EÜ ja (EL) 2015/2366 kohaldamisalast jäeti tinglikult välja makseteenused, mida pakuvad teatavad sularahaautomaatide käitajad. Selle välistamisega stimuleeriti paljudes liikmesriikides, eelkõige väikese asustustihedusega piirkondades, pankade sularahaautomaate täiendavate sularahaautomaaditeenuste kasvu. Selle erandi kohaldamine on aga keeruliseks osutunud, sest on ebaselge, milliseid üksusi see hõlmab. Selle probleemi lahendamiseks on asjakohane selgitada, et varem välja jäetud sularahaautomaatide käitajad on need, kes ei teeninda maksekontosid. Võttes arvesse selliste sularahaautomaatide käitajate tegevusega kaasnevaid piiratud riske, on nende kohaldamisalast täieliku väljajätmise asemel asjakohane kohaldada nende suhtes usaldatavusnõuete täitmise erikorda, mis on kohandatud nende riskidega ja nõuab ainult registreerimist.

(64) Sageli ei pidanud teenusepakkujad, kes soovisid kasutada direktiivi (EL) 2015/2366 kohaldamisala erandeid, nõu oma ametiasutustega küsimuses, kas nende tegevus kuulub direktiivi kohaldamisalasse, vaid lähtusid sageli omaenda hinnangust. See on viinud teatavate välistamiste erineva kohaldamiseni liikmesriikides. Tundub ka, et makseteenuse pakkujad on mõningaid välistamisi kasutanud oma ärimudelite ümberkujundamiseks selliselt, et nende pakutavad makseteenused jääksid direktiivi kohaldamisalast välja. See võib suurendada makseteenuse kasutajate jaoks riske ja seada siseturul makseteenuse pakkujad ebavõrdsesse olukorda. Seetõttu peaksid teenusepakkujad olema kohustatud teavitama asjakohasest tegevusest pädevaid asutusi, et pädevad asutused saaksid anda hinnangu, kas asjaomaste sätete nõuded on täidetud, ning tagada eeskirja ühtse tõlgendamise kogu siseturul. Eelkõige tuleks kõigi piirmäära järgimisel põhinevate välistamiste puhul näha ette teavitamismenetlus, et tagada vastavus konkreetsetele nõuetele. Lisaks sellele on oluline lisada nõue, et potentsiaalsed makseteenuse pakkujad teavitaksid pädevaid asutusi tegevusest, mida nad pakuvad piiratud võrgus määruses XXX [makseteenuste määrus] sätestatud kriteeriumide alusel, kui maksetehingute väärtus ületab teatavat piirmäära. Pädevad asutused peaksid hindama, kas teavitatud tegevust võib pidada piiratud võrgus pakutavaks tegevuseks, et teha kindlaks, kas selline tegevus tuleks kohaldamisalast välja jätta.

(65) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte mis tahes summade ajakohastamise kohta, et võtta arvesse inflatsiooni. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(66) Kohaldatavate nõuete järjepideva kohaldamise tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik tugineda EBA asjatundlikkusele ja toetusele ning EBA-le tuleks anda ülesanne koostada suuniseid ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid. Komisjonile tuleks anda pädevus need regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1093/2010 ([19]).

(66a) EBA peaks vähemalt kord aastas koordineerima riiklike pädevate asutuste koostöö foorumit, et toetada käesoleva direktiivi sätete ülevõtmise, rakendamise ja täitmise tagamise ühtlustamist.

(67) Kuna ühtse makseteenuste siseturu edasist integreerimist ei suuda liikmesriigid üksi piisavalt saavutada, sest see nõuab praegu liikmesriikide õigussüsteemides kehtivate erinevate õigusnormide ühtlustamist, ja seda saaks paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(68) Käesolev direktiiv ei hõlma maksesüsteemide, makseskeemide või maksekokkulepete litsentsimise nõudeid, võttes arvesse vajadust vältida kattumist eurosüsteemi järelevalveraamistikuga, mida kohaldatakse jaemaksesüsteemide, sealhulgas süsteemselt oluliste maksesüsteemide ja muude süsteemide suhtes, samuti eurosüsteemi uue PISA raamistikuga ja liikmesriikide keskpankade tehtava järelevalvega. Ka ei hõlma käesoleva direktiivi kohaldamisala tehniliste teenuste osutamist, sealhulgas digirahakottide töötlemist või kasutamist. Arvestades aga maksete sektoris tehtavate uuenduste tempot ja võimalikku uute riskide ilmnemist, on vaja, et komisjon pööraks käesoleva direktiivi läbivaatamisel sellele arengule erilist tähelepanu ja hindaks, kas direktiivi kohaldamisala tuleks laiendada, et hõlmata uusi teenuseid ja üksusi.

(69) Õiguskindluse huvides on kohane kehtestada üleminekukord, mille kohaselt ettevõtjad, kes enne käesoleva direktiivi jõustumist on alustanud makseasutusena tegevust kooskõlas siseriiklike õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv (EL) 2015/2366, võivad jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kindlaksmääratud aja jooksul.

(70) Õiguskindluse huvides tuleks kehtestada üleminekukord, mille kohaselt e-raha asutused, kes on alustanud tegevust kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklike õigusaktidega, saavad seda tegevust asjaomases liikmesriigis jätkata kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul. Kõnealune ajavahemik peaks olema pikem e-raha asutuste puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2009/110/EÜ artiklis 9 sätestatud erandit.

I

([19]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

(72) Selleks et tagada liikmesriikide ühesugune arusaamine, tuleks direktiivi 98/26/EÜ teksti uuesti sisestada täpsustus, et osalejad võivad tegutseda keskse vastaspoole, arveldusagendi või kliiringukojana või täita osa nendest ülesannetest või kõiki neid ülesandeid. Samuti tuleks teksti uuesti lisada, et kui see on süsteemse riski tõttu õigustatud, peaks liikmesriikidel olema lubatud käsitleda kaudset osalejat süsteemis osalejana ja kohaldada sellise kaudse osaleja suhtes direktiivi 98/26/EÜ sätteid. Tagamaks, et see ei piira selle osaleja vastutust, kelle kaudu kaudne osaleja ülekandekorraldusi süsteemi edastab, tuleks seda õiguskindluse tagamiseks kõnealuses direktiivis selgitada.

(73) Tarbijatel peaks olema õigus teostada oma õigusi seoses kohustustega, mis on pandud andmekasutajatele või -valdajatele Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 20../…. [FIDA] ([20]), esindushagide kaudu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2020/1828 ([21]). Selleks tuleks käesolevas direktiivis sätestada, et direktiivi (EL) 2020/1828 kohaldatakse esindushagide suhtes, mis on esitatud andmekasutajate või -valdajate toime pandud määruse (EL) 20../… [FIDA] sätete rikkumiste peale, mis kahjustavad või võivad kahjustada tarbijate kollektiivseid huve. Kõnealuse direktiivi lisa tuleks seetõttu vastavalt muuta. Liikmesriikide ülesanne on tagada, et see muudatus kajastuks nende direktiivi (EL) 2020/1828 kohaselt vastu võetud ülevõtmismeetmetes.

(74) Kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega tuleks käesoleva direktiivi tõhusus ja tulemuslikkus sellele lisatud mõjuhinnangus sätestatud eesmärkide saavutamisel läbi vaadata. Selleks et teha läbivaatamine asjakohaste tõendite põhjal, peaks see toimuma piisavalt kaua pärast ***käesoleva direktiivi kohaldamise kuupäeva***. Sobivaks perioodiks peetakse viit aastat. Kuigi läbivaatamisel peaks käsitlema kogu direktiivi, tuleks erilist tähelepanu pöörata teatavatele teemadele, nimelt makseasutuste rahaliste vahendite ▌kaitsele ***ning käesoleva direktiivi alusel loa saanud makseteenuse pakkujate arvule ja turuosale***, mida võivad mõjutada komisjoni 18. aprillil 2023. aastal esitatud eeskirjad ([22]), mille vastuvõtmise korral muudetaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta. Mis puudutab käesoleva direktiivi kohaldamisala, on siiski asjakohane korraldada selle läbivaatamine varem, kolm aastat pärast ***Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) [.../...] ([23]) (makseteenuste määrus)*** jõustumist, võttes arvesse selle teema tähtsust määruses (EL) 2022/2554. Kõnealuse kohaldamisala läbivaatamise käigus tuleks kaaluda nii hõlmatud makseteenuste loetelu võimalikku laiendamist, et lisada sellised teenused nagu maksesüsteemide ja makseskeemide kaudu osutatavad teenused, kui ka praegu välja jäetud tehniliste teenuste ***(nt e-kukrute)*** võimalikku kaasamist kohaldamisalasse.

(75) Kuna direktiivi (EL) 2015/2366 ja direktiivi 2009/110/EÜ tuleb teha palju muudatusi, on asjakohane tunnistada mõlemad direktiivid kehtetuks ja asendada need käesoleva direktiiviga.

(76) Kogu käesoleva direktiivi kontekstis toimuv isikuandmete töötlemine peab olema kooskõlas määrusega (EL) 2016/679 ja määrusega (EL) 2018/1725. Seetõttu vastutavad käesoleva direktiivi raames tehtava isikuandmete töötlemise järelevalve eest määruse (EL) 2016/679 ja määruse (EL) 2018/1725 kohased järelevalveasutused. Käesoleva direktiivi ülevõtmisel peaksid liikmesriigid tagama, et siseriiklikud õigusaktid hõlmavad isikuandmete töötlemiseks asjakohaseid andmekaitsemeetmeid.

(77) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas määruse (EL) 2018/1725 artikli 42 lõikega 1 ning ta esitas arvamuse ***22. augustil 2023***,

([20]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 20../…. finantsandmetele juurdepääsu raamistiku ning määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 1095/2010 ja (EL) 2022/2554 muutmise kohta.

([21]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1828, mis käsitleb tarbijate kollektiivsete huvide kaitsmise esindushagisid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/22/EÜ (ELT L 409, 4.12.2020, lk 1),

([22]) COM(2023)228 final.

([23]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu [...] määrus (EL) [.../...], mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L...).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse õigusnormid, mis käsitlevad järgmist:

a) makseasutuste võimalus osutada liidus makseteenuseid ja e-raha teenuseid;

b) järelevalvevolitused ja vahendid makseasutuste üle järelevalve tegemiseks;

2. Liikmesriigid võivad vabastada direktiivi 2013/36/EL artikli 2 lõike 5 punktides 4–23 osutatud asutused käesoleva direktiivi kõigi sätete või mõne sätte kohaldamisest.

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, tuleb käesolevas direktiivis esitatud mis tahes viidet makseteenustele mõista viitena makseteenustele ja e-raha teenustele.

4. Kui ei ole sätestatud teisiti, tuleb käesolevas direktiivis esitatud mis tahes viidet makseteenuse pakkujatele mõista viitena makseteenuse pakkujatele ja e-raha teenuse pakkujatele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „päritoluliikmesriik“ – mis tahes järgmine riik:

   a) liikmesriik, kus on makseteenuse pakkuja registrijärgne asukoht, või

   b) liikmesriik, kus asub makseteenuse pakkuja peakontor, kui siseriikliku õiguse kohaselt tal registrijärgne asukoht puudub;

2) „vastuvõttev liikmesriik“ – liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus makseteenuse pakkujal on agent, levitaja või filiaal või kus ta osutab makseteenuseid;

3) „makseteenus“ – I lisas loetletud mis tahes äritegevus;

4) „makseasutus“ – juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba kooskõlas artikliga 13 makseteenuste või e-raha teenuste osutamiseks kõikjal liidus;

5) „maksetehing“ – maksja või maksja nimel või makse saaja või makse saaja nimel esitatud maksekäsundi alusel toimuv rahaliste vahendite sissemakse, ülekanne või väljamakse, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;

6) „maksetehingu täitmine“ – protsess, mis algab pärast maksetehingu algatamise etapi lõpuleviimist ja lõpeb siis, kui sissemakstud, väljamakstud või üle kantud rahalised vahendid on makse saajale kättesaadavaks tehtud;

7) „maksesüsteem“ – rahaliste vahendite edastamise süsteem, millel on ametlikud standardid ja ühtsed eeskirjad maksetehingute töötlemiseks, kliiringuks või arveldamiseks;

8) „maksesüsteemi käitaja“ – maksesüsteemi käitamise eest õiguslikult vastutav juriidiline isik;

9) „maksja“ – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes esitab kõnealuselt maksekontolt maksekäsundi, või maksekonto puudumise korral füüsiline või juriidiline isik, kes esitab maksekäsundi;

10) „makse saaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksetehinguga ülekantavate rahaliste vahendite ettenähtud saaja;

11) „makseteenuse kasutaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust või e-raha teenust maksja, makse saaja või mõlemana;

12) „makseteenuse pakkuja“ – määruse XXX [makseteenuste määrus] artikli 2 lõikes 1 osutatud asutus või füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklite 34, 36 või 38 kohast erandit;

13) „maksekonto“ – makseteenuse pakkuja juures ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel hoitav konto, mida kasutatakse ühe või mitme maksetehingu täitmiseks ning mis võimaldab saata rahalisi vahendeid kolmandatele isikutele ja neilt rahalisi vahendeid saada;

14) „maksekäsund“ – juhis, mille maksja või makse saaja annab oma makseteenuse pakkujale maksetehingu täitmiseks;

15) „makseinstrument“ – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mis võimaldab algatada maksetehingu;

16) „kontot haldav makseteenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes tagab maksjale maksekonto ja haldab seda;

17) „makse algatamise teenus“ – teenus, mille puhul esitatakse maksekäsund maksja või makse saaja taotlusel seoses teise makseteenuse pakkuja juures hoitava maksekontoga;

18) „kontoteabe teenus“ – internetipõhine teenus, mille puhul kogutakse otse või tehnilise teenuse pakkuja kaudu ja konsolideeritakse teavet ühe või mitme maksekonto kohta, mille makseteenuse kasutaja on avanud ühe või mitme kontot haldava makseteenuse pakkuja juures;

19) „makse algatamise teenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes osutab makse algatamise teenust;

20) „kontoteabe teenuse pakkuja“ – makseteenuse pakkuja, kes osutab kontoteabe teenust;

21) „tarbija“ – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva direktiiviga reguleeritavate makseteenuse lepingute raames eesmärkidel, mis ei seondu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;

22) „rahasiire“ – makseteenus, mille puhul saadakse maksjalt rahalisi vahendeid maksja või makse saaja nimel maksekontot avamata ning mille ainus eesmärk on kanda vastav rahasumma üle makse saajale või mõnele teisele makseteenuse pakkujale, kes tegutseb makse saaja nimel, või kui sellised rahalised vahendid saadakse makse saaja nimel ning tehakse talle kättesaadavaks;

23) „rahalised vahendid“ – jaekasutuseks emiteeritud keskpangaraha, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha;

24) „tehnilise teenuse pakkuja“ – selliste teenuste pakkuja, mis toetavad makseteenuse osutamist, kuid kellele ülekantavad rahalised vahendid ühelgi ajahetkel ei kuulu;

25) „tundlikud makseandmed“ – andmed, sh isikustatud turvavolitused, mida on võimalik kasutada pettuse toimepanemiseks;

26) „tööpäev“ – päev, mil maksja makseteenuse pakkuja või maksetehingu täitmisega seotud makse saaja makseteenuse pakkuja on maksetehingu täitmiseks vajalikuks arvelduseks avatud;

27) „info- ja kommunikatsioonitehnoloogia teenused (IKT-teenused)“ – määruse (EL) 2022/2554 artikli 3 punktis 21 määratletud IKT-teenused;

28) „agent“ – füüsiline või juriidiline isik, kes tegutseb makseteenuste osutamisel makseasutuse nimel;

29) „filiaal“ – tegevuskoht, mis ei ole peakontor ja mis on makseasutuse osa, mis ei ole juriidiline isik ning mis teostab otse kõiki või mõningaid makseasutuse äritegevusele omaseid tehinguid; kõiki tegevuskohti, mille teises liikmesriigis paikneva peakontoriga makseasutus on ühes liikmesriigis asutanud, käsitatakse ühe filiaalina;

30) „konsolideerimisgrupp“ – selliste ettevõtjate grupp, mis on üksteisega seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL ([24]) artikli 22 lõigetes 1, 2 või 7 osutatud viisil, või ettevõtjad, millele on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014 ([25]) artiklites 4, 5, 6 ja 7 ja mis on üksteisega seotud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 lõikes 1 või artikli 113 lõike 6 esimeses lõigus või artikli 113 lõike 7 esimeses lõigus osutatud viisil;

31) „maksetehingute vastuvõtmine“ – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle makse saajale;

32) „makseinstrumentide väljastamine“ – makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on sõlmitud leping, et anda maksjale makseinstrument maksja maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks;

33) „omavahendid“ – rahalised vahendid, nagu need on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 118, mille puhul vähemalt 75 % esimese taseme omavahenditest moodustavad esimese taseme põhiomavahendid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artiklis 50, ning teise taseme omavahendid on võrdsed ühe kolmandikuga esimese taseme omavahenditest või sellest väiksemad;

34) „e-raha“ – elektrooniliselt, sh magnetiliselt hoitav väljastaja vastu esitatud nõude vormis rahaline väärtus, mis antakse välja rahaliste vahendite vastu maksetehingute tegemiseks ja mille võtab vastu füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole e-raha väljastaja;

35) „kasutuses oleva e-raha keskmine näitaja“ – väljastatud e-rahaga seotud rahaliste kohustuste keskmine üldsumma iga kalendripäeva lõpus eelneva kuue kalendrikuu jooksul, mida arvestatakse iga kalendrikuu esimesel kalendripäeval ja mis kehtib kõnealusel kalendrikuul;

36) „levitaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes levitab e-raha või võimaldab seda tagastada makseasutuse nimel;

37) „e-raha teenused“ – e-raha väljastamine, e-raha ühikute salvestamiseks kasutatavate maksekontode haldamine ja e-raha ühikute ülekandmine;

38) „sularahaautomaadi käitaja“ – sularahaautomaadi käitaja, kelle omandusse maksekontod ei kuulu;

39) „e-raha teenuseid osutav makseasutus“ – makseasutus, kes osutab e-raha väljastamise, e-raha ühikute säilitamiseks kasutatavate maksekontode haldamise ja e-raha ühikute ülekandmise teenust, olenemata sellest, kas ta osutab ka mõnd I lisas nimetatud teenust või mitte.

([24]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

([25]) Komisjoni 7. jaanuari 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid (ELT L 74, 14.3.2014, lk 8).

II JAOTIS

MAKSEASUTUSED

I PEATÜKK

Litsentsimine ja järelevalve

1. jagu

Üldeeskirjad

Artikkel 3

Tegevusloa taotlemine

1. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad, välja arvatud määruse XXX [makseteenuste määrus] artikli 2 lõike 1 punktides a, b, d ja e osutatud ettevõtjad ning välja arvatud füüsilised või juriidilised isikud, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi artiklite 34, 36, 37 ja 38 kohast erandit, kes kavatsevad osutada I lisas nimetatud makseteenuseid või e-raha teenuseid, taotleksid nende teenuste osutamiseks tegevusluba päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt.

2. ***Lõikes 1*** osutatud tegevusluba on nõutav ainult nende makseteenuste jaoks, mida taotluse esitanud makseasutus ka tegelikult kavatseb pakkuda.

3. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjad, kes taotlevad lõikes 1 osutatud tegevusluba, esitavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele loataotluse koos järgmisega:

a) tegevusprogramm, milles eelkõige kirjeldatakse kavandatavate makseteenuste liike;

b) äriplaan***, mis võib sisaldada prognoositavat eelarvekalkulatsiooni***, mis tõendab, et taotluse esitaja suudab rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning menetlusi;

c) tõendid selle kohta, et taotlejal on olemas artiklis 5 sätestatud algkapital;

d) I lisa punktides 1–5 osutatud teenuste ja e-raha teenuste osutamist taotlevate ettevõtjate puhul makseteenuse kasutaja rahaliste vahendite kaitseks artikli 9 kohaselt võetud meetmete kirjeldus;

e) taotluse esitaja halduskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas haldus-, riskijuhtimis- ja raamatupidamismenetluste ning taotleja määruse (EL) 2022/2554 artiklites 6 ja 7 osutatud IKT-teenuste kasutamise lepingute kirjeldus, mis tõendab, et nimetatud halduskord, sisekontrollimehhanismid ja lepingud IKT-teenuste kasutamiseks on proportsionaalsed, asjakohased, kindlad ja piisavad;

f) turvaintsidentide ja turvalisusega seotud kliendikaebuste seire ja lahendamise ning nende suhtes meetmete võtmise korra kirjeldus, sealhulgas intsidentidest teatamise kord, milles võetakse arvesse makseasutuse teatamiskohustust, mis on sätestatud määruse (EL) 2022/2554 III peatükis;

g) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise protsessi kirjeldus;

h) talitluspidevuse tagamise korra kirjeldus, mis hõlmab oluliste toimingute loetelu, IKT talitluspidevuse kavade ning IKT reageerimis- ja taastekavade kirjeldust ning selliste IKT talitluspidevuse kavade ja IKT reageerimis- ja taastekavade määruse (EL) 2022/2554 artikli 11 lõikes 6 nõutud asjakohasuse ja tõhususe korrapärase katsetamise ja läbivaatamise menetluse kirjeldust;

i) jõudluse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise põhimõtete kirjeldus ja põhimõistete määratlus;

j) turvapoliitika dokument, sealhulgas

   i) üksikasjalik riskihinnang taotleja makseteenuste ja e-raha teenuste kohta;

   ii) nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus, mida võetakse makseteenuse kasutajatele piisava kaitse pakkumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;

   iii) taotlevate asutuste puhul, kes soovivad sõlmida teabe jagamise kokkuleppeid teiste makseteenuse pakkujatega maksepettuseid käsitlevate andmete vahetamiseks, nagu on osutatud määruse XXX [makseteenuste määrus] artikli 83 lõikes 3, määruse XXX [makseteenuste määrus] artikli 83 lõikes 4 osutatud ja määruse (EL) 2016/679 artikli 35 kohase andmekaitsealase mõjuhinnangu järeldustes, ning vajaduse korral pädeva järelevalveasutusega viimati nimetatud määruse artikli 36 kohase eelneva konsulteerimise tulemuste vahetamiseks;

k) taotlevate asutuste puhul, kes peavad täitma rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemisega seonduvaid kohustusi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2015/849 ([26]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/847 ([27]), ülevaade sisekontrollimehhanismidest, mille taotluse esitaja on kehtestanud nimetatud direktiivi ja määruse nõuete täitmiseks;

l) taotluse esitaja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis vajaduse korral sisaldab

   iii) tegevuse edasiandmise korra kirjeldust;

   iv) kirjeldust taotluse esitaja osalemise kohta riigisisestes või rahvusvahelistes maksesüsteemides;

m) andmed isikute kohta, kellel on taotluse esitajas otseselt või kaudselt oluline osalus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, nende osaluse suurus ning tõendid nende sobivuse kohta taotluse esitaja kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamiseks;

n) andmed makseasutuse juhtide ja makseasutuse juhtimise eest vastutavate isikute kohta ja vajaduse korral

   i) andmed makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavate isikute kohta;

   ii) tõendid selle kohta, et makseasutuse makseteenustega seotud tegevuse eest vastutavatel isikutel on hea maine ning makseteenuste osutamiseks kohased teadmised ja kogemus vastavalt taotluse esitaja päritoluliikmesriigis kindlaks määratule;

o) vajaduse korral andmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ artikli 2 punktides 2 ja 3 määratletud vannutatud audiitorite ja audiitorühingute kohta ([28]);

p) taotluse esitaja õiguslik seisund ja põhikiri;

q) taotluse esitaja registrijärgse asukoha aadress;

([26]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

([27]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/847, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 141, 5.6.2015, lk 1).

([28]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).

r) ülevaade ELi jurisdiktsioonidest, kus taotleja esitab või kavatseb esitada taotluse, et saada tegevusluba makseasutusena tegutsemiseks;

s) likvideerimiskava maksejõuetuse puhuks, mis on kohandatud taotleja kavandatava suuruse ja ärimudeliga.

Esimese lõigu punktide d, e, f ja l kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et taotluse esitaja esitab kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuste või e-raha teenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks.

Esimese lõigu punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas taotluse esitaja tagab digitaalse tegevuskerksuse kõrge taseme, nagu on nõutud määruse (EL) 2022/2554 II peatükis, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab taotluse esitaja või mida kasutavad ettevõtjad, kellele ta oma tegevuse edasi annab.

4. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjatel, kes taotlevad I lisa punktis 6 osutatud makseteenuste osutamiseks tegevusluba, oleks loa andmise eeltingimusena erialane vastutuskindlustus, mis hõlmab territooriumi, millel nad teenuseid pakuvad, või mõni muu võrreldav tagatis vastutuse katteks***, mis võib üksnes esialgse loa kehtivusajal hõlmata minimaalset 50 000 euro suurust algkapitali***, et tagada

a) nende suutlikkus võtta määruse XXX [makseteenuste määrus] artiklitest 56, 57, 59, 76 ja 78 tulenev vastutus.

b) nende suutlikkus katta kindlustuskaitsest või võrreldavast tagatisest ülejääv väärtus, selle künnisväärtus või mahaarvatav väärtus;

c) nad jälgivad pidevalt kindlustuse või sellega võrreldava tagatise katvust.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks

a) teave, mis tuleb esitada pädevatele asutustele makseasutuse tegevusloa taotluses, sealhulgas lõike 3 punktides a, b, c, e ja g–k ning punktis r sätestatud nõuded;

b) ühtne hindamismetoodika makseasutuse tegevusloa andmiseks või registreerimiseks kontoteabe teenuse pakkujana või sularahaautomaadi käitajana käesoleva direktiivi alusel;

c) mis on lõike 4 esimeses lõigus osutatud võrreldav tagatis, mis peaks olema asendatav erialase vastutuskindlustusega;

d) lõikes 4 osutatud erialase vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise miinimumväärtuse kindlaksmääramise kriteeriumid.

6. Lõikes 5 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu koostamisel võtab EBA arvesse järgmist:

a) ettevõtja riskiprofiil;

b) kas ettevõtja osutab muid I lisas osutatud makseteenuseid või tegeleb muu äritegevusega;

c) ettevõtja suurus ja tegevus;

d) lõikes 4 osutatud võrreldavate tagatiste eripära ja rakendamise kriteeriumid.

EBA esitab lõikes 5 osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 4

Osaluse kontrollimine

1. Füüsilised ja juriidilised isikud, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt omandada makseasutuses olulise osaluse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses või seda suurendada, mille tulemusena osalus kapitalis või hääleõiguses on 20, 30 või 50 % või suurem, või nii, et makseasutusest saab nende tütarettevõtja, teavitavad eelnevalt kirjalikult asjaomase makseasutuse pädevaid asutusi niisuguse omandamise või suurendamise kavatsusest. Sama kehtib kõigi füüsiliste ja juriidiliste isikute puhul, kes on otsustanud kas otseselt või kaudselt olulise osaluse võõrandada või seda vähendada nii, et osalus kapitalis või hääleõiguses langeb alla 20, 30 või 50 %, või nii, et makseasutus lakkab olemast nende tütarettevõtja.

2. Makseasutuses olulise osaluse potentsiaalne omandaja teatab pädevale asutusele kavandatava osaluse suuruse ja esitab direktiivi 2013/36/EL artikli 23 lõikes 4 osutatud asjakohase vajaliku teabe.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kui lõikes 1 osutatud potentsiaalse omandaja mõju võib kahjustada makseasutuse arukat ja usaldusväärset juhtimist, väljendavad pädevad asutused sellele vastuseisu või võtavad muid vajalikke meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellisteks meetmeteks võivad olla ettekirjutused, juhatuse liikmete või juhtimise eest vastutavate isikute karistamine või asjaomase makseasutuse aktsionäride, osanike või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida lõikes 2 sätestatud eelneva teatamise kohustust.

4. Kui lõikes 1 osutatud osalus omandatakse pädevate asutuste vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata muudest rakendatavatest karistustest ette vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need kehtetuks tunnistada.

Artikkel 5

Algkapital

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutustel oleks neile tegevusloa andmise ajal järgmine algkapital, mis koosneb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a–e osutatud ühest või mitmest omavahendite kirjest:

a) kui makseasutus pakub ainult I lisa punktis 5 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 25 000 eurot;

b) kui makseasutus pakub I lisa punktis 6 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 50 000 eurot;

c) kui makseasutus pakub I lisa punktides 1–4 osutatud makseteenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt 150 000 eurot;

d) kui makseasutus pakub e-raha teenuseid, peab selle algkapital igal ajal olema vähemalt ***350 000*** eurot.

Artikkel 6

Omavahendid

1. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutuse omavahendid ei langeks alla artiklis 5 osutatud algkapitali summa või artikli 7 kohaselt arvutatud omavahendite summa makseasutuste puhul, kes ei paku e-raha teenuseid, või mis arvutatakse artikli 8 kohaselt e-raha teenuseid pakkuvate makseasutuste puhul, olenevalt sellest, milline summa on suurim.

2. Liikmesriigid võtavad kasutusele vajalikud meetmed, et hoida ära omavahenditena aktsepteeritavate elementide korduv kasutamine juhul, kui makseasutus kuulub teise makseasutuse, krediidiasutuse, investeerimisühingu, varahaldusettevõtja või kindlustusandjaga samasse konsolideerimisgruppi. Sama kehtib ka juhul, kui makseasutus ei paku ainult makseteenuseid või e-raha teenuseid, vaid tal on mitu tegevusvaldkonda.

3. Kui määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 7 sätestatud tingimused on täidetud, võivad liikmesriigid või nende pädevad asutused otsustada mitte kohaldada, olenevalt olukorrast kas käesoleva direktiivi artiklit 7 või 8 makseasutuste suhtes, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL kohaselt oma krediidiasutusest emaettevõtjat hõlmava konsolideeritud järelevalve alla.

Artikkel 7

Nende makseasutuste omavahendite arvutamine, kes ei paku e-raha teenuseid

1. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitali nõuetest nõuavad liikmesriigid, et makseasutustel, välja arvatud sellistel, kes pakuvad kas ainult I lisa punktis 6 osutatud makse algatamise teenuseid või ainult I lisa punktis 7 osutatud kontoteabe teenuseid või mõlemat, ning välja arvatud e-raha teenuseid pakkuvatel makseasutustel, oleksid igal ajal olemas lõike 2 kohaselt arvutatud omavahendid.

2. Pädevad asutused nõuavad, et makseasutused kohaldaksid vaikemeetodina allpool punktis b sätestatud meetodit B. Pädevad asutused võivad siiski otsustada, et makseasutuste spetsiifilist ärimudelit silmas pidades, eelkõige juhul, kui nad täidavad vaid väikesel arvul, kuid suure individuaalse väärtusega tehinguid, peavad nad kasutama pigem meetodit A või C. Meetodite A, B ja C puhul tuleb eelmist aastat mõista kui arvutamise hetkele eelnevat terviklikku 12kuulist perioodi.

a) Meetod A

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt 10 %ga tema eelneva majandusaasta püsivatest üldkuludest. Pädevad asutused võivad seda nõuet korrigeerida juhul, kui makseasutuse äritegevuses on pärast eelmist majandusaastat toimunud oluline muudatus. Kui makseasutuse äritegevus on arvutamise kuupäevaks kestnud vähem kui ühe majandusaasta, peab makseasutuse omavahendite summa olema võrdne vähemalt 10 %ga üldpüsikuludest, lähtudes äriplaanis kavandatust, kui pädevad asutused ei ole nõudnud selle plaani kohandamist.

b) Meetod B

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne vähemalt järgmiste elementide summaga, mida on korrutatud lõikes 3 nimetatud korrigeerimisteguriga k, ja kus maksete maht (MM) on 1/12 eelneva majandusaasta jooksul makseasutuse täidetud maksetehingute kogusummast:

i) 4,0 % MM osast, mis on kuni 5 miljonit eurot,
pluss

ii) 2,5 % MM osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 10 miljonit eurot,
pluss

iii) 1 % MM osast, mis on üle 10 miljoni euro, kuid ei ületa 100 miljonit eurot,
pluss

iv) 0,5 % MM osast, mis on üle 100 miljoni euro, kuid ei ületa 250 miljonit eurot,
pluss

v) 0,25 % MM osast, mis on üle 250 miljoni euro.

c) Meetod C

Makseasutuse omavahendite summa on võrdne punktis i osutatud asjaomase näitajaga, mida on korrutatud punktis ii osutatud korrutusteguriga ning seejärel lõikes 3 osutatud korrigeerimisteguriga k.

i) Asjaomane näitaja on järgmiste elementide summa:

1) intressitulu;

2) intressikulu;

3) saadud vahendus- ja teenustasud ning

4) muu tegevustulu.

Iga element liidetakse, arvestades tulu plussmärgiga ja kulu miinusmärgiga. Asjaomase näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid. Nende teenustega seotud kulud, mida tegevuse edasiandmise korras osutavad kolmandad isikud, võivad näitajat vähendada, kui kulud tulenevad käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve alla kuuluvast ettevõtjast. Näitaja arvutatakse 12 kuu andmete põhjal eelneva majandusaasta lõpus. See arvutatakse eelneva majandusaasta põhjal.

Meetodiga C arvutatud omavahendid ei tohi olla väiksemad kui 80 % viimase kolme majandusaasta keskmisest asjaomasest näitajast. Kui auditeeritud andmed ei ole kättesaadavad, võib kasutada äritegevuse prognoose.

ii) Korrutustegur on järgmine:

1) 10 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot;

2) 8 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 2,5 miljonist eurost kuni 5 miljoni euroni;

3) 6 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 5 miljonist eurost kuni 25 miljoni euroni;

4) 3 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on 25 miljonist eurost kuni 50 miljoni euroni;

5) 1,5 % asjaomase näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

3. Meetodite B ja C puhul kasutatav korrigeerimistegur k on järgmine:

a) 0,5, kui makseasutus osutab ainult I lisa punktis 5 osutatud makseteenuseid;

b) 1, kui makseasutus osutab mõnda I lisa punktides 1–4 osutatud makseteenustest.

4. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused, välja arvatud makseasutused, kes pakuvad ainult I lisa punktis 6 osutatud makse algatamise teenuseid või ainult I lisa punktis 7 osutatud kontoteabe teenuseid või mõlemat, ja muud kui ainult e-raha teenuseid pakkuvad makseasutused, kes tegelevad ka artiklis 10 osutatud tegevusliikidega, tagaksid, et I lisa punktides 1–5 loetletud teenuste jaoks hoitavaid omavahendeid ei peeta artikli 10 lõike 4 punkti dotstarbel või muude käesoleva direktiiviga reguleerimata teenuste jaoks hoitavateks omavahenditeks.

5. Pädevad asutused võivad makseasutuse riskijuhtimisprotsesside, operatsiooniriski kahjujuhtumite andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangust lähtuvalt nõuda makseasutuselt omavahendite summat, mis on kuni 20 % suurem kui saadaks lõike 2 kohaselt valitud meetodi kohaldamisel. Pädevad asutused võivad lubada, et makseasutuse omavahendite summa on kuni 20 % väiksem summast, mis saadaks lõike 2 kohaselt kohaldatava meetodi rakendamisel.

6. EBA töötab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja regulatiivsete standardite eelnõu kriteeriumide kohta, mille alusel määratakse kindlaks, millal makseasutuse ärimudel on selline, et ta täidab vaid väikesel arvul, kuid suure individuaalse väärtusega tehinguid, nagu on osutatud käesoleva artikli lõikes 2.

EBA esitab nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 8

E-raha teenuseid pakkuvate makseasutuste omavahendite arvutamine

1. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitalinõuetest nõuavad liikmesriigid nii makseteenuseid kui ka e-raha teenuseid pakkuvatelt makseasutustelt, et neil oleks oma makseteenustega seotud tegevuse jaoks alati olemas artikli 7 kohaselt arvutatud omavahendid.

2. Olenemata artiklis 5 sätestatud algkapitalinõuetest nõuavad liikmesriigid ainult e-raha teenuseid pakkuvatelt makseasutustelt, et neil oleks alati olemas allpool punktis 3 sätestatud meetodi D kohaselt arvutatud omavahendid.

3. Meetod D: e-raha teenuste pakkumisega seotud tegevuseks ette nähtud omavahendid moodustavad vähemalt 2 % kasutuses oleva e-raha keskmisest näitajast.

4. Liikmesriigid nõuavad, et nii makseteenuseid kui ka e-raha teenuseid pakkuvatel makseasutustel oleksid alati olemas omavahendid, mille summa on võrdne vähemalt lõigetes 1 ja 2 osutatud nõuete summaga.

5. Liikmesriigid lubavad makseasutustel, kes pakuvad nii makseteenuseid kui ka e-raha teenuseid ja kes teostavad I lisas nimetatud mis tahes tegevust, mis ei ole seotud e-raha teenustega, või artikli 10 lõigetes 1 ja 4 osutatud mis tahes tegevust, arvutada omavahendite nõuded, kasutades representatiivset osa, mida eeldatavasti e-raha teenuste jaoks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik varasemate perioodide andmete põhjal piisava täpsusega hinnata, kui kasutuses oleva e-raha summa ei ole ette teada. Kui makseasutus ei ole tegelenud ettevõtlusega piisava ajavahemiku jooksul, arvutatakse tema omavahendite nõuded kavandatud kasutuses oleva e-raha põhjal, mis on esitatud äriplaanis, millesse on tehtud võimalikud pädevate asutuste nõutud muudatused.

6. Artikli 7 lõikeid 4 ja 5 kohaldatakse *mutatis mutandis* e-raha teenuseid pakkuvate makseasutuste suhtes.

Artikkel 9

Kaitsenõuded

1. Liikmesriigid nõuavad I lisa punktides 1–5 osutatud makseteenuseid või e-raha teenuseid pakkuvalt makseasutuselt, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud kõigi rahaliste vahendite või, kui see on asjakohane, väljastatud e-raha eest saadud rahaliste vahendite kaitsmiseks ühte kahest järgmisest võttest:

a) need rahalised vahendid ei tohi kunagi seguneda rahaga, mis kuulub muule füüsilisele või juriidilisele isikule kui makseteenuse kasutaja, kelle nimel raha hoitakse;

b) need rahalised vahendid kaetakse sellise kindlustusandja või krediidiasutuse (mis ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi) välja antud kindlustuslepingu või samaväärse garantiiga sellise summa ulatuses, mis on võrdne summaga, mis oleks eraldatud sellise kindlustuslepingu või samaväärse garantii puudumisel ning mis kuulub maksmisele juhul, kui makseasutus ei ole suuteline täitma oma finantskohustusi.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel, kui rahalised vahendid on endiselt makseasutuse valduses ja ta ei ole raha laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks neid vahendeid makse saajale üle andnud või neid vahendeid teisele makseteenuse pakkujale üle kandnud, teeb makseasutus ühte järgmisest:

a) hoiustab need vahendid kas eraldi kontol liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuses või keskpangas selle keskpanga äranägemisel;

b) investeerib need vahendid turvalistesse, likviidsetesse madala riskiga varadesse, mille on kindlaks määranud päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

Makseasutused kaitsevad neid rahalisi vahendeid kooskõlas siseriikliku õigusega nende rahaliste vahendite arvelt makseasutuse teiste võlausaldajate nõuete rahuldamise eest, eelkõige maksejõuetuse korral.

2. Makseasutused hoiavad ära kontsentratsiooniriski tekkimise klientide rahalistele vahenditele, tagades ***asjakohasel juhul***, et nende klientide kõigi rahaliste vahendite kaitsmiseks ei kasutata sama kaitsemeetodit. Eelkõige püüavad nad mitte kaitsta kõiki tarbijate rahalisi vahendeid ühes krediidiasutuses.

3. Kui makseasutusel on lõike 1 kohaselt rahaliste vahendite kaitsmise kohustus ning osa nendest vahenditest tuleb kasutada edaspidiste maksetehingute täitmise eesmärgil ning allesjäänud summat on vaja kasutada muude teenuste kui makseteenuste jaoks, kohaldatakse lõikes 1 sätestatud nõudeid ka tulevaste maksetehingute täitmise eesmärgil kasutatava osa suhtes. Kui nimetatud osa on muutuva suurusega või kui selle suurus ei ole eelnevalt teada, võivad liikmesriigid lubada makseasutustel nimetatud lõiget kohaldada representatiivse osa alusel, mida eeldatavasti makseteenusteks kasutatakse, tingimusel et nimetatud representatiivset osa on pädevate asutuste hinnangul võimalik varasemate andmete põhjal piisava täpsusega hinnata.

4. Kui makseasutus osutab e-raha teenuseid, ei pea e-raha väljastamiseks saadud vahendeid kaitsma enne, kui need vahendid on krediteeritud makseasutuse maksekontole või antud muul viisil makseasutuse käsutusse kooskõlas määruses XXX [makseteenuste määrus] täitmisajale kehtestatud nõuetega. Igal juhul peavad sellised rahalised vahendid olema pärast e-raha väljastamist kaitstud hiljemalt raha laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks.

5. Kui makseasutus osutab e-raha teenuseid, peetakse lõike 1 kohaldamisel turvalisteks madala riskiga varadeks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 336 lõike 1 tabeli 1 mõnda kategooriasse kuuluvat vara, mille spetsiifilise riski kapitalinõue ei ületa 1,6 %, kuid välistatud on kõnealuse määruse artikli 336 lõikes 4 määratletud muud aktsepteeritavad instrumendid.

Lõike 1 kohaldamisel peetakse turvalisteks madala riskiga varadeks ka osakuid vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjas (eurofondis), mis investeerib ainult esimeses lõigus nimetatud varadesse.

Pädevad asutused võivad lõike 1 kohaldamise eesmärgil erandjuhtudel ja nõuetekohaselt põhjendades esimeses ja teises lõigus osutatud vara turvalisuse, tähtaja, väärtuse või muude riskielementide hindamise põhjal määrata kindlaks, milliseid neist varadest ei peeta turvaliseks madala riskiga varaks.

6. Makseasutus teavitab pädevaid asutusi eelnevalt kõigist selliste meetmete olulistest muudatustest, mille eesmärk on kaitsta osutatud makseteenuste eest saadud rahalisi vahendeid, ja e-raha teenuste puhul vahendeid, mis on saadud väljastatud e-raha vastu.

7. EBA töötab välja kaitsenõuete regulatiivsed tehnilised standardid, millega kehtestatakse eelkõige makseasutuste riskijuhtimisraamistikud, et tagada kasutajate rahaliste vahendite kaitse, ning sealhulgas nõuded rahaliste vahendite eraldamise, kindlaksmääramise, vastavusse viimise***, kaitsmise*** ja kaitsenõuete arvutamise ***ning likviidsus- ja kontsentratsiooniriski vältimise*** kohta.

EBA esitab nende regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonil on õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 10

Tegevus

1. Lisaks makseteenuste või e-raha teenuste osutamisele võib makseasutus tegeleda järgmisega:

a) halduslike ja tihedalt seotud kõrvalteenuste osutamine, sealhulgas maksetehingute täitmise tagamine, valuutavahetusteenused, hoidmisteenused ning andmete säilitamine ja töötlemine;

b) maksesüsteemide haldamine;

c) makseteenuste või e-raha teenuste osutamisest erinev äritegevus, võttes arvesse kohaldatavat liidu ja siseriiklikku õigust.

2. Makseasutustel, kes osutavad üht või mitut makseteenust või e-raha teenust, on ainult maksekontod, mida kasutatakse üksnes maksetehingute tegemiseks.

3. Rahalisi vahendeid, mille makseasutused saavad makseteenuse kasutajatelt makse- või e-raha teenuste osutamiseks, ei käsitata hoiusena ega muu tagasimakstava vahendina direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

4. Makseasutused võivad anda I lisa punktis 2 osutatud makseteenustega seotud krediiti üksnes juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) krediit on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes seoses maksetehingu täitmisega;

b) olenemata siseriiklikest eeskirjadest, mis kehtivad krediitkaartide väljastajate antavakrediidi suhtes, tuleb maksega seoses ning kooskõlas artikli 13 lõikega 6 ja artikliga 30 antud krediit tagasi maksta ***mõistlikult*** lühikese aja jooksul***, mille määravad kindlaks pädevad asutused***;

c) antud krediit ei tule maksetehingu täitmiseks saadud või selle jaoks hoitud vahenditest ega vahenditest, mis on saadud makseteenuste kasutajatelt e-raha vastu ja mida hoitakse artikli 9 lõike 1 kohaselt.

d) makseasutuse omavahendid vastavad igal ajal järelevalveasutuste nõuetele, võttes arvesse antud krediidi kogusummat.

5. Makseasutused ei võta vastu hoiuseid ega muid tagasimakstavaid vahendeid direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

6. E-raha teenuseid osutavad makseasutused vahetavad kõik rahalised vahendid, sealhulgas sularaha või elektroonsel kujul edastatava raha, mille see makseasutus on saanud makseteenuse kasutajatelt, viivitamata e-raha vastu. Neid vahendeid ei käsitata avalikkuselt saadud hoiuste ega muude tagasimakstavate vahenditena direktiivi 2013/36/EL artikli 9 tähenduses.

7. Käesolev direktiiv ei piira direktiivi 2008/48/EÜ ega muu asjakohase liidu õiguse kohaldamist ja käesoleva direktiiviga ühtlustamata siseriiklike meetmete kohaldamist, mis käsitlevad tarbijakrediidi tingimusi ning on kooskõlas liidu õigusega.

Artikkel 11

Raamatupidamine ja kohustuslik audit

1. Nõukogu direktiivi 86/635/EMÜ ([29]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL ning määrust (EÜ) nr 1606/2002 ([30]) kohaldatakse makseasutuste suhtes mutatis mutandis.

2. Direktiivi 2006/43/EÜ artikli 2 punktides 2 ja 3 määratletud vannutatud audiitorid ja audiitorühingud auditeerivad makseasutuse raamatupidamise aastaaruandeid ja konsolideeritud aruandeid, kui nende suhtes ei kehti vabastus vastavalt direktiivile 2013/34/EL ja, kui see on asjakohane, siis direktiivile 86/635/EMÜ.

3. Liikmesriigid nõuavad järelevalve eesmärgil, et makseasutused esitaksid eraldi raamatupidamisandmed ühelt poolt makseteenuste või e-raha teenuste kohta ja teiselt poolt artikli 10 lõikes 1 osutatud tegevuse kohta, mille puhul on ette nähtud auditiaruanne. Selle aruande koostavad vajaduse korral vannutatud audiitorid või audiitorühing.

4. Direktiivi 2013/36/EL artiklis 63 sätestatud kohustusi kohaldatakse mutatis mutandis makseasutuste vannutatud audiitorite või audiitorühingute suhtes seoses makseteenuste või e-raha teenustega seotud tegevusega.

Artikkel 12

Dokumentide säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused säilitaksid kõiki käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalikke dokumente vähemalt viis aastat, ilma et see piiraks direktiivi (EL) 2015/849 või asjakohase liidu õiguse kohaldamist. Kui sellised dokumendid sisaldavad isikuandmeid, ei säilita makseasutus neid andmeid kauem, kui on käesoleva jaotise kohaldamiseks vajalik. Kui makseasutuse tegevusluba tunnistatakse kehtetuks artikli 16 kohaselt, ei tohi isikuandmeid sisaldavaid dokumente säilitada kauem kui viis aastat pärast tegevusloa tühistamist.

([29]) Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).

([30]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).

Artikkel 13

Tegevusloa andmine

1. Liikmesriigid annavad taotluse esitanud makseasutusele loa makseteenuste ja e-raha teenuste jaoks, mida ta kavatseb osutada, tingimusel et taotluse esitanud makseasutus

a) on liikmesriigis asutatud juriidiline isik;

b) on esitanud oma pädevatele asutustele artikli 3 lõikes 3 osutatud teabe;

c) on võtnud arvesse vajadust tagada taotleva makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, nende makseteenuste või e-raha teenuste kindel juhtimiskord, mida ta kavatseb pakkuda, sealhulgas:

i) selge organisatsiooniline struktuur ning selgelt kindlaks määratud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad;

ii) tõhusad menetlused, et teha kindlaks riskid, millega taotluse esitanud makseasutus kokku puutub, neid riske juhtida, jälgida ja nendest teatada;

iii) piisavad sisekontrollimehhanismid, sealhulgas usaldusväärne juhtimis- ja raamatupidamiskord.

d) omab artiklis 5 osutatud algkapitali;

e) täidab artikli 3 lõike 4 sätteid.

Punktis c osutatud juhtimiskord ja kontrollimehhanismid peavad olema kõikehõlmavad ja proportsionaalsed taotluse esitanud makseasutuste pakutavate makseteenuste või e-raha teenuste laadi, ulatuse ja keerukusega.

EBA võtab vastu suunised käesolevas lõikes osutatud korra, menetluste ja mehhanismide kohta.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused annavad tegevusloa, kui koos taotlusega esitatud teave ja tõendid vastavad kõigile artiklis 3 sätestatud nõuetele ning kui pädevad asutused annavad pärast taotluse läbivaatamist positiivse üldhinnangu. Pädevad asutused võivad enne loa andmist vajaduse korral konsulteerida liikmesriigi keskpanga või teiste asjaomaste riigiasutustega.

3. Sellise makseasutuse peakontor, kellel on tema päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kohustus omada registrijärgset asukohta, peab asuma samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht, ning ta viib osa oma makseteenuste osutamisega või e-raha teenustega seotud äritegevusest ellu selles liikmesriigis. Selle liikmesriigi pädevad asutused, kus peab olema makseasutuse registrijärgne asukoht, ei nõua siiski, et makseasutus viiks suurema osa oma äritegevusest ellu riigis, kus on tema registrijärgne asukoht.

4. Pädevad asutused võivad tegevusloa andmise tingimusena nõuda, et taotluse esitanud makseasutus asutaks eraldi üksuse I lisa punktides 1–6 nimetatud makseteenuste osutamiseks, kui taotluse esitanud makseasutus tegeleb muu äritegevusega, mis võib kahjustada või tõenäoliselt kahjustab taotluse esitanud makseasutuse rahalist usaldusväärsust või pädevate asutuste võimalust jälgida taotluse esitanud makseasutuse vastavust käesolevale direktiivile.

5. Pädevad asutused keelduvad taotluse esitanud makseasutusele tegevusloa andmisest järgmistel juhtudel:

a) kui asjaomased pädevad asutused, võttes arvesse vajadust tagada makseasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud olulist osalust omavate aktsionäride, osanike või liikmete sobivuses;

b) kui makseasutuse ja füüsiliste või juriidiliste isikute vahel on määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 38 määratletud märkimisväärne seos, mis takistab pädevate asutuste järelevalvefunktsioonide tõhusat täitmist;

c) kui makseasutusega määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 38 tähenduses märkimisväärselt seotud ühe või enama füüsilise või juriidilise isiku tegevust reguleerivad kolmanda riigi õigus- ja haldusnormid või nimetatud õigusaktide rakendamisega seotud raskused takistavad pädevatel asutustel tõhusalt järelevalvet teha.

6. Tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides ning see võimaldab asjaomasel makseasutusel osutada tegevusloaga hõlmatud makseteenuseid või e-raha teenuseid kogu liidus teenuste osutamise vabaduse või asutamisvabaduse alusel.

Artikkel 14

Tegevusloa andmise või sellest keeldumise otsuse edastamine

Kuni kahe kuu jooksul alates artiklis 3 osutatud tegevusloa taotluse saamisest või, kui taotlus ei ole täielik, kogu artikli 3 lõikes 3 nimetatud teabe saamisest teatavad pädevad asutused taotluse esitajale, kas talle on antud tegevusluba või mitte. Pädev asutus esitab tegevusloa andmisest keeldumise põhjused.

Artikkel 15

Makseasutuse tegevusloa säilitamine

Liikmesriigid nõuavad, et makseasutused teavitaksid oma pädevat asutust kõigist artikli 3 kohaselt esitatud teabe ja tõendite muudatustest, mis võivad mõjutada selle teabe või tõendite täpsust.

Artikkel 16

Makseasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui

a) makseasutus ei ole 12 kuu jooksul pärast loa saamist tegevusluba kasutanud või ei ole rohkem kui kuue järjestikuse kuu jooksul osutanud ühtegi teenust, milleks talle on tegevusluba antud;

b) makseasutus on sellest loast sõnaselgelt loobunud;

c) makseasutus ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;

d) makseasutus on saanud tegevusloa valeandmeid esitades või mõnel muul ebaausal viisil;

e) makseasutus on jätnud täitmata oma direktiivist (EL) 2015/849 tulenevad kohustused rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks;

f) makseasutusepoolne jätkuv makseteenuste või e-raha teenuste osutamine ohustaks maksesüsteemi stabiilsust või usaldust selle vastu;

g) makseasutus vastab ühele juhtudest, mille puhul liikmesriigi õigus näeb ette tegevusloa kehtetuks tunnistamise.

2. Pädev asutus põhjendab tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning teavitab vastavalt asjaomaseid isikuid.

3. Pädev asutus avalikustab tegevusloa kehtetuks tunnistamise, muu hulgas artiklites 17 ja 18 osutatud registrites või nimekirjades.

Artikkel 17

Päritoluliikmesriigi makseasutuste register

1. Liikmesriigid haldavad ja peavad avalikku elektroonilist registrit makseasutuste, sealhulgas artiklite 34, 36 ja 38 kohaselt registreeritud üksuste ning nende agentide või levitajate kohta. Liikmesriigid tagavad, et see register sisaldab kõiki järgmisi andmeid:

a) artikli 13 kohaselt tegevusloa saanud makseasutused ning nende agendid või levitajad, kui neid on;

b) artikli 34 lõike 2, artikli 36 lõike 1 või artikli 38 lõike 1 kohaselt registreeritud füüsilised ja juriidilised isikud ning nende esindajad või levitajad, kui neid on;

c) artikli 1 lõikes 2 osutatud asutused, kellel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus osutada makseteenuseid või e-raha teenuseid.

Makseasutuste filiaalid kantakse päritoluliikmesriigi registrisse, kui need filiaalid osutavad teenuseid mõnes muus liikmesriigis kui nende päritoluliikmesriik.

2. Lõikes 1 osutatud avalikus registris

a) loetletakse makse- ja e-raha teenused ja vastavad kaubamärgid, mille jaoks makseasutusele on tegevusluba antud või mille osutamiseks füüsiline või juriidiline isik on registreeritud;

b) esitatakse asjakohasel juhul agendid või levitajad, kelle kaudu makseasutus osutab makse- või e-raha teenuseid, välja arvatud e-raha väljastamine, ning nimetatakse teenused, mida need agendid või levitajad makseasutuse nimel osutavad;

c) loetletakse teised liikmesriigid, kus makseasutus tegutseb, ja märgitakse kuupäev, millal nende tegevusloaga hõlmatud tegevusega alustati.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused on lõikes 1 osutatud registris loetletud artiklite 34, 36 või 38 kohaselt registreeritud füüsilistest ja juriidilistest isikutest eraldi ning et register on tutvumiseks avalikult kättesaadav, veebis juurdepääsetav ja seda ajakohastatakse viivitusteta.

4. Pädevad asutused kannavad avalikku registrisse iga tegevusloa andmise või registreerimise kuupäeva, tegevusloa kehtetuks tunnistamise kuupäeva ja iga artikli 34, 36 või 38 alusel tehtud registreerimise kehtetuks tunnistamise kuupäeva.

5. Pädevad asutused teavitavad tegevusloa või registreerimise kehtetuks tunnistamise, tegevusloa või registreerimise peatamise või artiklite 34, 36 või 38 kohaste erandite põhjustest põhjendamatu viivituseta EBA-d.

Artikkel 18

EBA register

1. EBA käitab ja hooldab elektroonilist keskregistrit makseasutuste, sealhulgas artiklite 34, 36 ja 38 kohaselt registreeritud üksuste ning nende agentide või levitajate ja asjakohasel juhul nende filiaalide kohta. See elektrooniline keskregister sisaldab teavet, mille pädevad asutused on lõike 3 kohaselt esitanud. EBA vastutab sellise teabe täpse esitamise eest.

2. EBA teeb elektroonilise keskregistri oma veebisaidil avalikult ja tasuta kättesaadavaks ning võimaldab registrisse kantud teabele hõlpsat juurdepääsu ja selle lihtsat leidmist.

3. Pädevad asutused esitavad oma riiklikesse avalikesse registritesse kantud teabe EBA-le kooskõlas artikliga 17 hiljemalt ühe tööpäeva jooksul pärast seda, kui nad on selle teabe riiklikesse avalikesse registritesse sisestanud.

4. Pädevad asutused vastutavad oma riiklikes registrites sisalduva ja EBA-le esitatud teabe täpsuse ning selle teabe ajakohastamise eest. Registrisse kantud ettevõtjatele antakse vahendid neid puudutava teabe ebatäpsuste parandamiseks.

5. EBA töötab välja lõikes 1 osutatud elektroonilise keskregistri käitamist ja hooldamist ning selles sisalduvale teabele juurdepääsu käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, tagamaks et registris sisalduvat teavet võib muuta ainult asjaomane pädev asutus või EBA.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

6. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu lõike 1 kohaselt edastatava teabe üksikasjade ja struktuuri kohta, sealhulgas andmestandardid ja teabevormingud, nagu on sätestatud komisjoni rakendusmääruses (EL) 2019/410 ([31]).

EBA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

7. EBA koostab I lisa punktides 6 ja 7 loetletud makseteenuseid osutavate makseteenuse pakkujate keskse masinloetava nimekirja, mis põhineb lõikes 1 osutatud EBA registris ja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 8 lõike 2 punkti j alusel loodud EBA krediidiasutuste registris sisalduval kõige uuemal teabel, ning haldab ja hooldab seda. Nimekiri sisaldab kõnealuste makseteenuse pakkujate nimesid ja tunnuseid ning nende tegevusloa staatust.

2. jagu

Agentide, levitajate ja filiaalide kasutamine ning tegevuse edasiandmine

Artikkel 19

Agentide kasutamine

1. Makseasutused, kes kavatsevad ***agentide kaudu*** osutada ***muid*** makseteenuseid ***kui e-raha teenused***, edastavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kogu järgmise teabe:

a) agendi nimi ja aadress;

b) nende sisekontrollimehhanismide ajakohane kirjeldus, mida agent hakkab kasutama direktiivi (EL) 2015/849 järgimiseks;

c) agendi juhtide ja juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed ning kui agent ei ole makseteenuse pakkuja, tõendid selle kohta, et nad on nende ülesannete täitmiseks sobivad isikud;

d) makseasutuse osutatavad makseteenused, milleks agendile volitused antakse;

e) agendi kordumatu tunnuskood või number, kui see on kohaldatav.

2. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad makseasutusele ***ühe*** kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist, kas agent on kantud artiklis 17 nimetatud registrisse. Pärast registrisse kandmist võib agent asuda makseteenuseid osutama.

3. Enne agendi artiklis 17 nimetatud registrisse kandmist võivad pädevad asutused kahtluse korral, et lõikes 1 osutatud teave ei ole tõene, võtta täiendavaid meetmeid teabe kontrollimiseks.

4. Kui pädevad asutused ei ole pärast lõikes 1 osutatud teabe kontrollimist veendunud, et teave on õige, keelduvad nad agendi kandmisest artiklis 17 nimetatud registrisse ja teavitavad sellest makseasutust põhjendamatu viivituseta.

([31]) Komisjoni 29. novembri 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/410, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid sellise makseteenuste valdkonda käsitleva teabe üksikasjade ja struktuuri kohta, mille pädevad asutused peavad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile (EL) 2015/2366 esitama Euroopa Pangandusjärelevalvele (ELT L 73, 15.3.2019, lk 20).

5. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes soovivad osutada makseteenuseid teises liikmesriigis agendi kaudu või kes kavatsevad osutada makseteenuseid oma päritoluliikmesriigist erinevas liikmesriigis kolmandas liikmesriigis asuva agendi kaudu, järgivad artiklis 30 sätestatud korda.

6. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teavitavad oma makseteenuse kasutajaid sellest, et nende nimel tegutseb agent.

7. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teatavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta ja lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud korras kõikidest muudatustest, mis on seotud agentide, sealhulgas lisaagentidega kasutamisega.

Artikkel 20

E-raha teenuste levitajad

1. Liikmesriigid lubavad e-raha teenuseid osutavatel makseasutustel e-raha levitada ja tagastada levitajate kaudu.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad osutada e-raha teenuseid levitaja kaudu, kohaldavad artiklis 19 sätestatud nõudeid *mutatis mutandis*.

3. Kui makseasutus kavatseb turustada e-raha teenuseid teises liikmesriigis ja kaasab selleks levitaja, kohaldatakse sellise makseasutuse suhtes käesoleva direktiivi artikleid 30–33, välja arvatud artikli 31 lõiked 4 ja 5, sealhulgas käesoleva direktiivi artikli 30 lõike 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakte, *mutatis mutandis*.

Artikkel 21

Filiaalid

1. Liikmesriigid nõuavad ***makseasutuselt***, kes ***kavatseb*** osutada makseteenuseid teises liikmesriigis, asutades selleks filiaali, või kes ***kavatseb*** osutada makseteenuseid oma päritoluliikmesriigist erinevas liikmesriigis kolmandas liikmesriigis asuva filiaali kaudu, et ***ta*** järgiks artiklis 30 sätestatud korda.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused nõuavad nende nimel tegutsevatelt filiaalidelt, et nad teavitaksid sellest makseteenuse kasutajaid.

Artikkel 22

Üksused, kellele tegevus edasi antakse

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad makse- või e-raha teenustega seotud tööülesanded edasi anda, teavitavad sellest oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutused ei anna olulisi tööülesandeid, sealhulgas seoses IKT-süsteemidega, edasi viisil, mis kahjustab oluliselt makseasutuse sisekontrolli kvaliteeti ja pädevate asutuste võimalust kontrollida ja jälgida, kas makseasutused täidavad kõiki käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi.

Tööülesanne on oluline, kui sellega seotud puudus või tõrge kahjustab oluliselt tegevusloa nõuete jätkuvat täitmist makseasutuse poolt või tema teiste, käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmist või tema finantstulemusi või tema osutatavate makseteenuste või e-raha teenuste usaldusväärsust või jätkuvust.

Liikmesriigid tagavad, et kui makseasutused annavad olulisi tööülesandeid edasi, järgivad need asutused järgmisi nõudeid:

a) tegevuse edasiandmine ei too endaga kaasa kõrgema juhtkonna vastutuse delegeerimist;

b) makseasutuse suhe makseteenuse kasutajatega ja käesolevast direktiivist tulenevad makseasutuse kohustused makseteenuse kasutajate ees ei muutu;

c) ei rikuta tingimusi, mida makseasutus peab täitma tegevusloa saamiseks ja säilitamiseks;

d) ei tühistata ega muudeta ühtegi muud tingimust, mille alusel makseasutusele tegevusluba anti.

2. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused teatavad oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele põhjendamatu viivituseta kõigist muudatustest, mis on seotud nende üksuste kasutamisega, millele tegevus on edasi antud.

Artikkel 23

Vastutus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes usaldavad kolmandale isikule tööülesannete täitmise, võtavad mõistlikke meetmeid käesoleva direktiivi nõuetele vastavuse tagamiseks.

2. Liikmesriigid nõuavad, et makseasutus vastutab täielikult oma töötajate tegevuse eest ning nende agentide, levitajate, filiaalide ja üksuste tegevuse eest, kellele tegevus on edasi antud.

3. jagu

Pädevad asutused ja järelevalve

Artikkel 24

Pädevate asutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad käesolevas jaotises sätestatud ülesandeid täitma asuvatele makseasutustele tegevuslubade andmise ja nende usaldatavusnõuete täitmise üle tehtava järelevalve eest vastutavateks pädevateks asutusteks riigiasutused või siseriikliku õiguse alusel tunnustatud asutused või siseriikliku õiguse alusel nimelt selleks volitatud riigiasutused, sealhulgas liikmesriikide keskpangad. Liikmesriigid ei määra pädevateks asutusteks makseasutusi, krediidiasutusi ega postižiiroasutusi.

Pädevad asutused peavad olema sõltumatud ettevõtjatest ning vältima huvide konflikti.

Liikmesriigid edastavad komisjonile esimese lõigu kohaselt määratud pädeva asutuse nime ja kontaktandmed.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 alusel määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks kõik vajalikud volitused.

Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks vajalikud ressursid, eelkõige spetsialiseerunud töötajad.

3. Liikmesriigid, kes on määranud käesoleva jaotisega hõlmatud küsimustega tegelema rohkem kui ühe pädeva asutuse või on määranud pädevateks asutusteks sellised pädevad asutused, kes vastutavad krediidiasutuste järelevalve eest, tagavad, et need asutused teevad oma vastavate ülesannete tõhusaks täitmiseks tihedat koostööd.

4. Lõike 1 alusel määratud pädevate asutuste ülesannete täitmise eest vastutavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

5. Lõikest 1 ei tulene, et pädevatelt asutustelt nõutakse järelevalve tegemist makseasutuste muu äritegevuse kui makseteenuste pakkumise ning artikli 10 lõike 1 punktis a osutatud tegevuste üle.

Artikkel 25

Järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste teostatavad kontrollid käesoleva jaotise nõuete pideva täitmise üle on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses makseasutust ohustavate riskidega.

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, on pädevatel asutustel õigus võtta eelkõige järgmisi meetmeid:

a) nõuda makseasutuselt kogu teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise jälgimiseks, täpsustades vajaduse korral nõude eesmärki ning märkides teabe esitamise tähtaja;

b) teha kohapealseid kontrolle makseasutuse, makseasutuse vastutusel makseteenuseid või e-raha teenuseid osutava agendi, levitaja või filiaali äriruumides või mis tahes sellise üksuse äriruumides, kellele tegevus on edasi antud;

c) anda välja soovitusi ja suuniseid ning vajaduse korral siduvaid haldusnorme;

d) peatada või tunnistada kehtetuks tegevusluba vastavalt artiklile 16.

2. Ilma et see piiraks artikli 16 ja siseriiklike kriminaalõiguse sätete kohaldamist, näevad liikmesriigid ette, et nende pädevad asutused võivad kehtestada karistusi või meetmeid, mille konkreetne eesmärk on avastatud rikkumiste lõpetamine ja selliste rikkumiste põhjuste kõrvaldamine, makseasutustele või isikutele, kes tegelikult kontrollivad käesolevat direktiivi ülevõtvaid sätteid rikkuvate makseasutuste äritegevust.

3. Olenemata artiklis 5, artikli 6 lõigetes 1 ja 2, artiklis 7 ja artiklis 8 sätestatud nõuetest, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad astuda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud samme, et tagada makseasutustele piisav kapital, eelkõige juhul, kui muu tegevus peale makseteenuste või e-raha teenuste kahjustab makseasutuse maksevõimet või kui on selline oht.

Artikkel 26

Ametisaladus

1. Ilma et see piiraks siseriikliku kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid, tagavad liikmesriigid, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevates asutustes, ning pädevate asutuste nimel tegutsevad eksperdid on seotud ametisaladuse hoidmise kohustusega.

2. Üksikisikute ja ettevõtjate õiguste kaitse tagamiseks kohaldavad artikli 28 kohaselt vahetatava teabe suhtes ametisaladuse hoidmise kohustust nii teavet jagav kui ka seda vastuvõttev asutus.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada käesolevat artiklit, võttes mutatis mutandis arvesse direktiivi 2013/36/EL artikleid 53–61.

Artikkel 27

Kohtusse pöördumise õigus

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormidele makseasutuse suhtes pädeva asutuse tehtud otsuse võib vaidlustada kohtus.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka tegevusetuse suhtes.

Artikkel 28

Koostöö ja teabevahetus

1. Eri liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd omavahel ning vajaduse korral ka EKP-ga, liikmesriikide keskpankade, EBA ja teiste asjaomaste pädevate asutustega, kes on määratud makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavate liidu ja siseriiklike õigusaktide alusel.

2. Liikmesriigid võimaldavad vahetada teavet oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:

a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad taotluse esitanud makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;

b) EKP ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ning, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, sealhulgas direktiivile (EL) 2015/849;

d) EBA, kes osaleb järelevalvemehhanismide tulemusliku ja järjepideva toimimise tagamises, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a.

Artikkel 29

Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste lahkarvamuste lahendamine

1. Liikmesriigi pädev asutus, kes leiab, et teatavas küsimuses ei vasta piiriülene koostöö teise liikmesriigi pädevate asutustega, kellele osutatakse artiklites 28, 30, 31, 32 või 33, nimetatud artiklites sätestatud tingimustele, võib edastada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ja taotleda tema abi vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.

2. Kui EBA-lt taotletakse lõike 1 kohast abi, teeb ta viivitamata määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõike 3 kohase otsuse. EBA võib ka omal algatusel aidata pädevatel asutustel saavutada kokkulepet kooskõlas nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 teise lõiguga. Mõlemal juhul lükkavad asjaomased pädevad asutused oma otsuse tegemise edasi, kuni on leitud lahendus kõnealuse määruse artikli 19 alusel.

Artikkel 30

Asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse kasutamise taotlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et makseasutus, kes soovib esimest korda osutada makseteenuseid või e-raha teenuseid muus liikmesriigis kui tema päritoluliikmesriik, sealhulgas kolmandas liikmesriigis asuva tegevuskoha kaudu, kasutades asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust, edastab oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:

a) makseasutuse nimi, aadress ning kui see on kohaldatav, siis loa number;

b) liikmesriik (liikmesriigid), kus makseasutus kavatseb tegutseda, ja selles liikmesriigis tegevuse alustamise kavandatav kuupäev;

c) makse- või e-raha teenus(ed), mida makseasutus kavatseb pakkuda;

d) kui makseasutus kavatseb kasutada agenti või levitajat, siis artikli 19 lõikes 1 ja artikli 20 lõikes 2 osutatud teave;

e) kui makseasutus kavatseb kasutada filiaali:

   i) artikli 3 lõike 3 punktides b ja e osutatud teave seoses makse- või e-raha teenuste osutamisega vastuvõtvas liikmesriigis;

   ii) filiaali organisatsioonilise struktuuri kirjeldus;

   iii) filiaali juhtimise eest vastutavate isikute isikuandmed.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutused, kes kavatsevad makse- või e-raha teenustega seotud tööülesanded edasi anda vastuvõtvas liikmesriigis asuvatele muudele üksustele, teavitavad sellest ***viivitamata*** oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi.

1a. Komisjon loob spetsiaalse veebisaidi, mis sisaldab kogu teavet selle kohta, kuidas makseasutused end igas liikmesriigis registreerida saavad.

2. ***10 tööpäeva*** jooksul alates kogu lõikes 1 osutatud teabe saamisest saadavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused selle teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele. Kui teenuseid osutatakse kolmanda liikmesriigi kaudu, tuleb teavitada liikmesriiki, kus teenuseid makseteenuse kasutajatele osutatakse.

15 tööpäeva jooksul alates päritoluliikmesriigi pädevatelt asutustelt teabe saamisest hindavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused seda teavet ning annavad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele asjakohast teavet makse- või e-raha teenuste osutamise kohta, mida kavandab asjaomane asutamisõigust või teenuste osutamise vabadust kasutav makseasutus. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teavitavad päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi kahtlustest, mis puudutavad kavandatavat agendi või levitaja kaasamist või filiaali asutamist seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses. Enne seda võtab vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus ühendust direktiivi (EL) 2015/849 artikli 7 lõikes 2 osutatud asjaomaste pädevate asutustega, et teha kindlaks, kas sellistel kahtlustel on alust.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused, kes ei nõustu vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste hinnanguga, esitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele oma eriarvamuse põhjused.

Kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste hinnang, võttes arvesse vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt saadud teavet, ei ole positiivne, keeldub päritoluliikmesriigi pädev asutus agendi, filiaali või levitaja registreerimisest või tühistab registrikande, kui see on juba tehtud.

3. ***30 tööpäeva*** jooksul alates lõike 1 kohase teabe saamisest teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused oma otsuse teatavaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele ja makseasutusele.

Pärast artiklis 17 osutatud registrisse kandmist võib agent, levitaja või filiaal alustada oma tegevust asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis.

Liikmesriigid tagavad, et makseasutus teatab päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele makseasutuse nimel asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis asuva agendi, levitaja või filiaali kaudu toimuva tegevuse alguskuupäeva. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

4. Liikmesriigid tagavad, et makseasutus edastab põhjendamatu viivituseta päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kõik asjakohased muudatused, mis on seotud lõike 1 kohaselt edastatud teabega, sealhulgas täiendavate agentide, levitajate, filiaalide või üksuste kohta, kellele tegevus on vastuvõtvates liikmesriikides, kus makseasutus tegutseb, edasi antud. Kohaldatakse lõigetes 2 ja 3 sätestatud korda.

5. EBA töötab vastavalt käesolevale artiklile välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostöö ja teabevahetuse raamistik. Nimetatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus määratakse kindlaks piiriüleselt tegutsevate makseasutuste teavitamise puhul tehtava koostöö meetod, vahendid ja kord ning eelkõige esitatava teabe ulatus ja käitlemine, sealhulgas ühine terminoloogia ja teate tüüpvormid, et teavitamine toimuks järjekindlalt ja tõhusalt.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 31

Asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust kasutavate makseasutuste järelevalve

1. Teise liikmesriigi territooriumil asuva makseasutuse agendi, levitaja või filiaali suhtes käesolevas jaotises sätestatud kontrollide tegemisel ja vajalike meetmete võtmisel teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused koostööd vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega, sealhulgas teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi sellest, kus nad kavatsevad selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil kohapealset kontrolli teha.

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad volitada vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust kontrollima asjaomast makseasutust kohapeal.

2. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et makseasutused, kellel on nende territooriumil agente, levitajaid või filiaale, annaksid neile korrapäraselt aru oma tegevuse kohta nende territooriumil.

Selliseid aruandeid nõutakse teabe või statistilistel eesmärkidel ning määruse XXX [makseteenuste määrus] II ja III jaotisele vastavuse kontrollimiseks, kui agendid, levitajad või filiaalid pakuvad makseteenuseid või e-raha teenuseid. Sellistele agentidele, levitajatele või filiaalidele kohaldatakse ametisaladuse hoidmise nõudeid, mis vastavad vähemalt artiklis 26 osutatud nõuetele.

Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda makseasutustelt juhtumipõhist teavet, kui neil asutustel on tõendeid käesoleva jaotise või määruse XXX [makseteenuste määrus] II ja III jaotise sätetele mittevastavuse kohta.

3. Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused esitavad üksteisele kogu vajaliku või asjakohase teabe, eelkõige siis, kui rikkumise või kahtlustatava rikkumise on toime pannud agent, levitaja või filiaal, ning kui sellised rikkumised on toimunud teenuste osutamise vabaduse raames. Pädevad asutused esitavad taotluse korral kogu asjakohase teabe ja omal algatusel kogu olulise teabe, sh makseasutuse vastavuse kohta artikli 13 lõikes 3 sätestatud tingimustele.

4. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil agentide kaudu tegutsevad makseasutused, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, määravad nende territooriumil keskse kontaktpunkti, et tagada piisav teabevahetus ja teabe esitamine määruse XXX [makseteenuste määrus] II ja III jaotisele vastavuse kohta ning selleks, et lihtsustada päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste poolset järelevalvet, sealhulgas esitades pädevatele asutustele nende taotlusel asjaomased dokumendid ja teabe. ***Kui liikmesriik otsustab sellise nõude kehtestada, määrab iga makseasutus igas liikmesriigis ainult ühe keskse kontaktpunkti.***

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriteeriumid, mida kohaldatakse, kui proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt määratakse kindlaks asjaolud, mille korral on asjakohane määrata lõikes 4 osutatud keskne kontaktpunkt, samuti sellise kontaktpunkti ülesanded.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõus võetakse iseäranis arvesse järgmist:

a) nende tehingute kogumaht ja -summa, mille makseasutus on sooritanud vastuvõtvates liikmesriikides;

b) osutatavate makseteenuste liik;

c) vastuvõtvas liikmesriigis asutatud agentide koguarv.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta regulatiivsed tehnilised standardid vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 32

Mittevastavuse korral võetavad meetmed, sealhulgas ettevaatusmeetmed

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus leiab, et makseasutus, kellel on tema territooriumil agendid, levitajad või filiaalid, ei järgi käesolevat jaotist või määruse XXX [makseteenuste määrus] II ja III jaotist, teatab kõnealune pädev asutus sellest põhjendamatu viivituseta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Päritoluliikmesriigi pädev asutus võtab pärast esimese lõigu kohaselt saadud teabe hindamist põhjendamatu viivituseta kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kõnealune makseasutus lõpetab nõuete eiramise. Päritoluliikmesriigi pädev asutus teeb need meetmed vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele ja mis tahes muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevatele asutustele viivitamata teatavaks.

2. Eriolukorras, kui on vaja võtta viivitamata meetmeid, et tegeleda tõsise ohuga makseteenuse kasutajate kollektiivsetele huvidele vastuvõtvas liikmesriigis, võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võtta ettevaatusmeetmeid paralleelselt pädevate asutuste vahelise piiriülese koostööga ning kuni päritoluliikmesriigi pädevad asutused võtavad meetmeid, nagu on sätestatud artiklis 31.

3. Kõik lõikes 2 osutatud ettevaatusmeetmed peavad olema asjakohased ja vastama oma eesmärgile, milleks on kaitsta makseteenuse kasutajate kollektiivseid huve tõsise ohu eest vastuvõtvas liikmesriigis. Need meetmed ei tohi tingida asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajate eelistamist vastuvõtvas liikmesriigis asjaomase makseasutuse makseteenuse kasutajatele muudes liikmesriikides.

Ettevaatusmeetmed on ajutised ja nende võtmine lõpetatakse, kui tuvastatud tõsine oht on kõrvaldatud, sealhulgas päritoluliikmesriigi pädevate asutuste või EBA abiga või nendega koostöös, nagu on sätestatud artikli 29 lõikes 1.

4. Kui eriolukord seda võimaldab, teavitavad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused päritoluliikmesriigi ja muu asjasse puutuva liikmesriigi pädevaid asutusi, komisjoni ja EBA-d eelnevalt lõike 2 kohaselt võetavatest ettevaatusmeetmetest ja nende põhjustest ning igal juhul teevad nad seda põhjendamatu viivituseta.

Artikkel 33

Põhjendused ja teatamine

1. Mis tahes meede, mille pädevad asutused võtavad artikli 25, 30, 31 või 32 kohaselt ning millega kaasneb karistus või teenuste osutamise vabaduse või asutamisvabaduse piiramine, peab olema nõuetekohaselt põhjendatud ning sellest tuleb teatada asjaomasele makseasutusele.

2. Artiklid 29, 30 ja 32 ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ja määruse (EL) 2015/847 kohast, eelkõige direktiivi (EL) 2015/849 artikli 47 lõikest 1 ja määruse (EL) 2015/847 artikli 22 lõikest 1 tulenevat pädevate asutuste kohustust teostada nimetatud õigusaktides sätestatud nõuete täitmise järelevalvet või jälgimist.

II PEATÜKK

Erandid ja teated

Artikkel 34

Valikulised erandid

1. Liikmesriigid võivad teha erandi I peatüki 1., 2. ja 3. jaos, v.a artiklites 17, 18, 24, 26, 27 ja 28, sätestatud menetluste ja tingimuste täielikust või osalisest kohaldamisest füüsilistele või juriidilistele isikutele, kes osutavad I lisa punktides 1–5 nimetatud makseteenuseid või e-raha teenuseid, või lubada oma pädevatel asutustel teha neile sellest erandi, kui

a) makseteenuste puhul, võttes arvesse kõiki agente, kelle eest asjaomane isik täielikult vastutab, ei ületa kõnealuse isiku eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute keskmine kogusumma kuus liikmesriigi kindlaks määratud ülemmäära ja igal juhul ei ületa see 3 miljonit eurot või

b) e-raha teenuste puhul ei ületa kogu majandustegevuse tulemusena kasutuses oleva e-raha keskmine näitaja liikmesriigi kehtestatud ülemmäära, kuid see ei ole mingil juhul suurem kui 5 miljonit eurot, ning

c) makseteenuste ja e-raha teenuste puhul ei ole äritegevuse juhtimise või elluviimise eest vastutavaid füüsilisi isikuid mõistetud süüdi rahapesu või terrorismi rahastamise või muude finantskuritegudega seotud õigusrikkumiste eest;

ca) maksetehingute puhul, mida kasutatakse kauplemis- ja arveldusteenuste osutamiseks, kasutades määruse (EL) 2023/1114 artikli 3 lõike 1 punktis 7 määratletud e-raha tokeneid, on makseteenuse pakkujale liikmesriigis juba antud krüptovarateenuse osutaja tegevusluba selliste teenuste osutamiseks kõnealuse määruse V jaotise alusel.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel põhineb ülemmäära ületamise hindamine tema äriplaanis kavandatud maksetehingute kogusummal, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused on nõudnud äriplaani kohandamist.

Kui e-raha teenuseid osutav makseasutus osutab ka makseteenust või tegeleb artiklis 10 osutatud tegevusega ja kasutuses oleva e-raha suurus ei ole ette teada, võimaldavad pädevad asutused sellel makseasutusel kohaldada esimese lõigu punkti b, võttes aluseks e-raha teenuste osutamiseks kasutatava eeldatava summa representatiivse osa, tingimusel et sellist representatiivset osa on võimalik põhjendatult prognoosida varasemate andmete alusel ja pädevaid asutusi rahuldaval viisil. Kui makseasutus ei ole tegelenud ettevõtlusega piisava ajavahemiku jooksul, hinnatakse seda nõuet kavandatud kasutuses oleva e-raha põhjal, mis on esitatud äriplaanis, milles on tehtud võimalikud pädevate asutuste nõutud muudatused.

Ka võivad liikmesriigid näha ette valikuliste erandite tegemise, mille suhtes kohaldatakse lisatingimust, et tarbija maksevahendile või maksekontole kehtestatakse hoiustatava e-raha ülemmäär.

Füüsiline või juriidiline isik, kellele on tehtud lõike 1 esimese lõigu punkti b kohane erand, võib osutada e-raha teenustega mitteseotud makseteenuseid ainult lõike 1 esimese lõigu punkti a kohaselt.

2. Liikmesriigid nõuavad, et kõik füüsilised või juriidilised isikud, kes on vabastatud lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest, registreeriksid end päritoluliikmesriigi pädevas asutuses. Liikmesriigid määravad artikli 3 lõike 3 punktides a–s loetletud elementide põhjal kindlaks registreerimistaotlusele lisatavad dokumendid.

3. Liikmesriigid nõuavad igalt käesoleva artikli lõike 2 kohaselt registreeritud füüsiliselt või juriidiliselt isikult peakontori või alalise elukoha olemasolu liikmesriigis, kus ta tegelikult oma äritegevusega tegeleb.

4. Lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest vabastatud isikuid käsitletakse makseasutusena. Nende isikute suhtes ei kohaldata artikli 13 lõiget 6 ega artikleid 30, 31 ja 32.

5. Liikmesriigid võivad sätestada, et iga lõike 2 kohaselt registreeritud füüsiline või juriidiline isik võib tegeleda vaid teatava artiklis 10 loetletud tegevusega.

6. Lõikes 1 osutatud menetluste ja tingimuste kohaldamisest vabastatud isikud teatavad pädevatele asutustele kõigist oma olukorras toimunud muudatustest, mis on nimetatud lõikes määratud tingimuse seisukohast asjakohased, ja annavad vähemalt kord aastas pädevate asutuste kindlaksmääratud kuupäeval aru järgmisest:

a) viimase 12 kuu maksetehingute keskmine koguväärtus, kui nad osutavad makseteenuseid;

b) kasutuses oleva e-raha keskmine näitaja, kui nad osutavad e-raha teenuseid.

7. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et kui käesoleva artikli lõigetes 1, 3 või 5 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud, taotleb asjaomane isik tegevusluba 30 kalendripäeva jooksul artiklis 13 sätestatud korras. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevatel asutustel on piisavalt volitusi, et kontrollida käesoleva artikli pidevat järgimist.

8. Käesoleva artikli lõiked 1–6 ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ega rahapesu või terrorismi rahastamise vastaste siseriiklike õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 35

Teavitamine ja teave

Liikmesriik, kes otsustab teha artiklis 34 osutatud erandi, teeb komisjonile teatavaks kõik järgmise:

a) liikmesriigi otsus selline erand teha;

b) kõik edaspidi selles erandis tehtavad muudatused;

c) asjaomaste füüsiliste ja juriidiliste isikute arv;

d) igal aastal artikli 34 lõike 1 punktis a osutatud iga kalendriaasta 31. detsembri seisuga täidetud maksetehingute koguväärtus ja artikli 34 lõike 1 punktis b osutatud väljastatud e-raha kasutuses olev kogusumma.

Artikkel 36

Kontoteabe teenuse pakkujad

1. Füüsilistelt või juriidilistelt isikutelt, kes osutavad ainult I lisa punktis 7 osutatud makseteenust, ei nõuta ***erandina artiklist 3*** tegevusluba, kuid enne tegevuse alustamist peavad nad end registreerima päritoluliikmesriigi pädevas asutuses.

2. Registreerimistaotlusele lisatakse artikli 3 lõike 3 punktides a, b, e–h, j, l, n, p ja q osutatud teave ja dokumendid.

Mis puudutab artikli 3 lõike 3 punktides e, f ja l osutatud dokumente, siis esitab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuse toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks, nagu on osutatud I lisa punktis 7.

3. Artikli 3 lõike 3 punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik tagab digitaalse tegevuskerksuse kõrge taseme kooskõlas määruse (EL) 2022/2554 II peatükiga, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik või mida kasutavad ettevõtjad, kellele ta oma tegevuse osaliselt või tervenisti edasi annab.

4. Liikmesriigid nõuavad lõikes 1 osutatud isikutelt registreerimise eeltingimusena erialast vastutuskindlustust, mis hõlmab territooriumi, millel nad teenuseid pakuvad, või mõnd muud võrreldavat tagatist, ning nad tagavad, et

a) nad suudavad katta oma vastutuse kontot haldava makseteenuse pakkuja või makseteenuse kasutaja ees tulenevalt autoriseerimata või pettuse teel juurdepääsust maksekonto teabele või selle autoriseerimata või pettuse teel kasutamisest;

b) nad suudavad katta kindlustuskaitsest või võrreldavast tagatisest ülejääva väärtuse, selle künnisväärtuse või mahaarvatava väärtuse;

c) nad jälgivad pidevalt kindlustuse või sellega võrreldava tagatise katvust.

Alternatiivina punktides b ja c sätestatud nõuetele võivad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud juriidilised isikud otsustada omada 50 000 euro suurust algkapitali, mis asendatakse erialase vastutuskindlustuse või sellega võrreldava tagatisega kohe, kui kõnealused juriidilised isikud on alustanud makseasutusena tegutsemist.

5. I peatüki 1. ja 2. jagu ei kohaldata isikute suhtes, kes osutavad käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud teenuseid. I peatüki 3. jagu, välja arvatud artikli 25 lõiget 3, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teenuseid osutavate isikute suhtes.

6. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud isikuid käsitletakse makseasutusena.

Artikkel 37

Teenused, mille puhul jaekauplustes väljastatakse sularaha ostu tegemata

1. Liikmesriigid vabastavad käesoleva direktiivi kohaldamisest füüsilised või juriidilised isikud, kes väljastavad jaekauplustes sularaha ostu tegemisest sõltumatult, tingimusel et täidetud on järgmised tingimused:

a) teenust pakub oma ruumides füüsiline või juriidiline isik, kelle tavaline äritegevus seisneb kaupade või teenuste müümises;

b) väljastatava sularaha summa ei ületa ***100*** eurot väljavõtmise kohta ***või samaväärset summat asjaomase liikmesriigi vääringus;***

ba) kliendi teostatav väljavõtmine on anonüümimata ja nõuab kliendi autentimise kasutamist.

2. Käesolev artikkel ei piira direktiivi (EL) 2015/849 ega muude asjakohaste liidu või siseriiklike rahapesu- või terrorismi rahastamise vastaste õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 38

Sularaha väljavõtmist võimaldavad teenused, mida pakuvad sularahaautomaatide käitajad, kes ei halda maksekontosid

1. I lisa punktis 1 osutatud sularaha väljavõtmise teenuseid osutavatel füüsilistel või juriidilistel isikutel, kes ei halda maksekontosid ega osuta muid I lisas nimetatud makseteenuseid, ei pea ***erandina artiklist 3*** tegevusluba ***olema***, kuid nad peavad end enne tegevuse alustamist päritoluliikmesriigi pädevas asutuses registreerima.

2. Lõikes 1 osutatud registreerimiseks esitatakse artikli 3 lõike 3 punktides a, b, e–h, j, l, n, p ja q osutatud teave ja dokumendid.

Mis puudutab artikli 3 lõike 3 punktides e, f ja l osutatud dokumente, esitab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik kirjelduse auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et võtta kõik mõistlikud meetmed oma teenusekasutajate huvide kaitsmiseks ja makseteenuse toimimise jätkuvuse ning usaldusväärsuse tagamiseks, nagu on osutatud I lisa punktis 1.

Artikli 3 lõike 3 punktis j osutatud turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldus annab ülevaate sellest, kuidas registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik tagab digitaalse tegevuskerksuse kõrge taseme kooskõlas määruse (EL) 2022/2554 II peatükiga, eelkõige seoses tehnilise turvalisuse ja andmekaitsega, sealhulgas tarkvara ja IKT-süsteemide puhul, mida kasutab registreerimist taotlev füüsiline või juriidiline isik või mida kasutavad ettevõtjad, kellele ta oma tegevuse osaliselt või tervenisti edasi annab.

3. 1. peatüki 1. ja 2. jagu ei kohaldata isikute suhtes, kes osutavad käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud teenuseid. 1 peatüki 3. jagu, välja arvatud artikli 25 lõiget 3, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teenuseid osutavate isikute suhtes.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teenuseid pakkuvaid isikuid käsitletakse makseasutusena.

4a. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teenuseid pakkuvad füüsilised ja juriidilised isikud täidavad makseteenuste määruse artiklis 7 sätestatud tasude läbipaistvuse nõudeid ning tagavad eelkõige, et tasu käsitlev teave esitatakse teenuste osutamise alguses.

Artikkel 39

Teatavaks tegemise kohustus

1. Liikmesriigid nõuavad, et teenusepakkujad, kes tegelevad määruse XXX [makseteenuste määrus] ***artikli 2 lõike 2*** punkti j alapunktides i ja ii osutatud ühe või mõlema tegevusega, mille puhul eelneva 12 kuu jooksul täidetud maksetehingute kogusumma on suurem kui 1 miljon eurot, teavitavad pädevaid asutusi pakutavatest teenustest ja täpsustavad, millise määruse XXX [makseteenuste määrus] ***artikli 2 lõike 2*** punkti j alapunktides i ja ii osutatud välistamise alusel tegevust teostatakse.

Kõnealusele teatele tuginedes teeb pädev asutus määruse XXX [makseteenuste määrus] artikli 2 lõike 2 punktis j osutatud kriteeriumide põhjal põhjendatud otsuse, kui tegevus ei kvalifitseeru piiratud võrguna, ning teavitab sellest teenusepakkujat.

2. Liikmesriigid nõuavad, et määruse XXX [makseteenuste määrus] ***artikli 2 lõike 2*** punktis k osutatud tegevusega tegelevad teenusepakkujad saadaksid pädevatele asutustele teate ning esitaksid nimetatud asutustele iga-aastase auditiarvamuse, mis kinnitab tegevuse vastavust määruse XXX [makseteenuste määrus] ***artikli 2 lõike 2*** punktis k sätestatud ülemmääradele.

3. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad EBA-d lõike 1 kohaselt teatatud teenustest, näidates ära, millise välistamise alusel tegevusega tegeletakse.

4. Lõigete 2 ja 3 kohaselt teatatud tegevuse kirjeldus avalikustatakse artiklites 17 ja 18 osutatud registrites.

III JAOTIS

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA REGULATIIVSED TEHNILISED STANDARDID

Artikkel 40

Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 41 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada artiklis 5, artikli 34 lõikes 1 ja artiklis 37 osutatud summasid vastavalt inflatsioonile.

Artikkel 41

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 40 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 40 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 40 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kolme kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 42

Täielik ühtlustamine

1. Ilma et see piiraks artikli 6 lõike 3 ja artikli 34 kohaldamist, ja niivõrd, kui käesolev direktiiv sisaldab ühtlustatud õigusnorme, ei säilita ega kehtesta liikmesriigid muid õigusnorme kui käesolevas direktiivis sätestatud õigusnormid.

2. Liikmesriik, kes kasutab mõnda artikli 6 lõikes 3 või artiklis 34 osutatud võimalust, teatab sellest komisjonile, samuti teatab ta komisjonile kõigist hilisematest muudatustest. Komisjon avalikustab teabe veebisaidil või mõnel muul kergesti ligipääsetaval viisil.

3. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad ei tee makseteenuse kasutajate kahjuks erandeid käesolevat direktiivi üle võtvatest siseriiklikest õigusnormidest, välja arvatud juhtudel, kui nii on käesolevas direktiivis selgesõnaliselt ette nähtud. Makseteenuse pakkujad võivad siiski otsustada anda makseteenuse kasutajatele soodsamaid tingimusi.

Artikkel 43

Läbivaatamisklausel

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, EKP-le ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub viis aastat pärast käesoleva direktiivi ***kohaldamise kuupäeva***] aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja mõju ning eelkõige järgmise kohta:

▌

b) direktiivi 2014/49/EL läbivaatamise mõju makseasutuste teostatavale klientide rahaliste vahendite kaitsmisele;

ba) käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud makseteenuse pakkujate koguarv ja turuosa, liigitatuna iga liikmesriigi kaupa.

Komisjon esitab vajaduse korral koos oma aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, EKP-le ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub kolm aastat pärast makseteenuste määruse ***jõustumise kuupäeva***] aruande käesoleva direktiivi kohaldamisala kohta eelkõige seoses maksesüsteemide, makseskeemide ja tehniliste teenuste osutamisega***, sealhulgas digirahakottide töötlemise või käitamisega, mis käesoleva direktiivi kohaldamisalasse ei kuulu***. Komisjon esitab vajaduse korral koos selle aruandega seadusandliku akti ettepaneku.

Artikkel 44

Üleminekusätted

1. Liikmesriigid võimaldavad makseasutustel, kes on saanud tegevusloa direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 11 kohaselt hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], jätkata neile väljaantud tegevusloaga hõlmatud makseteenuste pakkumist ja osutamist, ilma et nad peaksid taotlema ***uut*** tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 3 või täitma käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud muid õigusnorme, kuni [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Liikmesriigid ***ei nõua***, et esimeses lõigus osutatud makseasutused esitaksid pädevatele asutustele ***muu lisateabe kui see,*** mis võimaldab neil pädevatel asutustel hinnata [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], emba-kumba järgmisest:

a) kas need makseasutused vastavad II jaotise ***kohastele uutele*** nõuetele ja kui ei vasta, siis milliseid meetmeid tuleb vastavuse tagamiseks võtta;

b) kas tegevusluba tuleks kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud makseasutused ***vastavad II jaotisele, jäetakse*** neile käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt ***antud*** makseasutuse tegevusluba ***kehtima*** ning nad kantakse artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. Kui need makseasutused ei täida II jaotises sätestatud nõudeid hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], ***peatatakse nende õigus makseteenuseid osutada, kuni nad on asjaomasele pädevale asutusele esitanud nõutava lisateabe, mis kinnitab nende vastavust II jaotisele, ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja andnud makseteenuse pakkujale tegevusloa***.

2. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et lõikes 1 osutatud makseasutused juba täidavad artiklite 3 ja 13 nõudeid, ***näevad*** liikmesriigid ette ▌, et nendele makseasutustele antakse automaatselt tegevusluba ja nad kantakse artiklis 17 osutatud registrisse. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid makseasutusi ***kõigist*** tegevusloa ***andmisel esinevatest takistustest ja alustavad põhjendamatu viivituseta selliste takistuste kõrvaldamist***.

3. Liikmesriigid võimaldavad füüsilistel või juriidilistel isikutel, kellele on tehtud direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 32 kohane erand hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] ja kes osutavad kõnealuse direktiivi I lisas osutatud makseteenuseid, teha üht järgmistest:

a) jätkata nende teenuste osutamist asjaomases liikmesriigis kuni [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva];

b) taotleda vabastust käesoleva direktiivi artikli 34 alusel või

c) täita muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme.

Kõigil esimeses lõigus osutatud isikutel, kes ei ole hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] käesoleva direktiivi alusel tegevusluba või vabastust saanud, ***peatatakse makseteenuste osutamise õigus seniks, kuni kõnealune isik on esitanud asjaomasele pädevale asutusele nõutud lisateabe ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja andnud makseteenuse pakkujale tegevusloa***.

4. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et käesoleva direktiivi artiklis 34 sätestatud nõuded on täidetud, võivad liikmesriigid teha füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kellele on tehtud erand direktiivi (EL) 2015/2366 artikli 32 kohaselt, käesoleva direktiivi artikli 34 kohase erandi ja kanda need isikud käesoleva direktiivi artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. ***Pädevad asutused teavitavad sellest asjaomaseid makseasutusi. Kui pädevad asutused ei tee otsust... [24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] võivad makseasutused jätkata neile väljaantud tegevusloaga hõlmatud makseteenuste pakkumist ja osutamist kuni sellise otsuse tegemiseni.***

Artikkel 45

Üleminekusäte – direktiivi 2009/110/EÜ alusel tegevusloa saanud e-raha asutused

1. Liikmesriigid lubavad direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 1 määratletud e-raha asutustel, kes on alustanud tegevust enne [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ ülevõtva siseriikliku õigusaktiga e-raha asutusena selles liikmesriigis, kus asub nende peakontor kooskõlas direktiivi 2009/110/EÜ ülevõtva siseriikliku õigusaktiga, jätkata seda tegevust selles liikmesriigis või teises liikmesriigis, ilma et oleks vaja taotleda ***uut*** luba käesoleva direktiivi artikli 3 kohaselt või täita muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme***, kuni... 24 kuud alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast]***.

2. Liikmesriigid ***ei nõua,*** et lõikes 1 osutatud e-raha asutused esitaksid pädevatele asutustele hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] ***muu*** teabe ***kui see, mille abil on pädevatel asutustel võimalik*** hinnata, kas kõnealused e-raha asutused järgivad käesolevat direktiivi. Kui sellise hindamise käigus selgub, et need e-raha asutused ei täida kõnealuseid nõudeid, otsustavad pädevad asutused, milliseid meetmeid on vaja nõuete täitmise tagamiseks võtta, või tegevusloa kehtetuks tunnistada.

Kui pädevad asutused on kindlaks teinud, et esimeses lõigus osutatud e-raha asutused järgivad II jaotist, antakse neile käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt makseasutuse tegevusluba ning nad kantakse artiklites 17 ja 18 osutatud registritesse. Kui need e-raha asutused ei täida II jaotises sätestatud nõudeid hiljemalt [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]***, peatatakse nende*** e-raha teenuste ***osutamise õigus seniks, kuni nad asjaomasele pädevale asutusele nõutava lisateabe esitanud ning pädev asutus on teabe õigsust kontrollinud ja andnud e-raha asutusele tegevusloa***.

3. Kui pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et lõikes 1 osutatud e-raha asutused täidavad käesoleva direktiivi nõudeid, ***annavad*** liikmesriigid ▌lõikes 1 osutatud e-raha asutustele automaatselt makseasutuse tegevusloa ja ***kannavad*** nad artiklis 17 osutatud registrisse. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid e-raha asutusi ***kõigist*** tegevusloa ***andmisel esinevatest takistustest ja alustavad põhjendamatu viivituseta selliste takistuste kõrvaldamist***.

4. Liikmesriigid lubavad ***sellistel*** juriidilistel isikutel, kes on alustanud tegevust enne [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] kooskõlas siseriikliku õigusaktiga, millega võetakse üle direktiivi 2009/110/EÜ artikkel 9, jätkata seda tegevust asjaomases liikmesriigis kooskõlas kõnealuse direktiiviga kuni [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva], ilma et oleks vaja taotleda ***uut*** tegevusluba käesoleva direktiivi artikli 3 alusel või järgida muid käesoleva direktiivi II jaotises sätestatud või osutatud õigusnorme. ***Kui pädevad asutused ei tee otsust... [24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] võivad kõnealused juriidilised isikud jätkata neile väljaantud tegevusloaga hõlmatud e-raha teenuste ja makseteenuste pakkumist ja osutamist.***

Artikkel 45a

Pikendusperiood

Pädevad asutused võivad erandkorras otsustada pikendada ajavahemikku enne, kui teatavatel makseasutustel ja e-raha asutustel keelatakse osutada teenuseid, kui kõnealused asutused on esitanud artiklite 44 ja 45 kohaselt nõutava teabe ja pädev asutus ei ole suutnud seda ettenähtud tähtaja jooksul töödelda.

Artikkel 46

▌

Artikkel 47

Direktiivi (EL) 2020/1828 muutmine

Direktiivi (EL) 2020/1828 I lisasse lisatakse järgmine punkt:

„68) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 20../.... finantsandmetele juurdepääsu raamistiku ja määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 1095/2010 ja (EL) 2022/2554 muutmise kohta (EL L […], […….], [lk..])."

Artikkel 48

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv(EL) 2015/2366 tunnistatakse kehtetuks alates [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Direktiiv 2009/110/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates [väljaannete talitus: palun lisada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva].

Kõiki käesoleva direktiivi jõustumise ajal kehtivates õigusaktides sisalduvaid viiteid direktiivile (EL) 2015/2366 ja direktiivile 2009/110/EÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile või määrusele XXX [makseteenuste määrus] ning loetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 49

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt [väljaannete talitus, palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] ▌. Nad edastavad kõnealuste normide tekstid viivitamata komisjonile.

2. Nad kohaldavad neid norme alates [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev, mis saabub 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] ▌.

Kui liikmesriigid võtavad need meetmed vastu, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 50

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 51

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*

I LISA

MAKSETEENUSED

(millele on osutatud artikli 2 punktis 3)

1. Teenused, mis võimaldavad sularaha maksekontole kanda ja/või sealt välja võtta.

2. Maksetehingute tegemine, sealhulgas rahaülekanded maksekontolt ja maksekontole, ka juhul, kui vahendid on kaetud kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja krediidiliiniga.

3. Makseinstrumentide väljastamine.

4. Maksetehingute vastuvõtmine.

5. Rahasiire.

6. Makse algatamise teenused.

7. Kontoteabe teenused.

II LISA

E-RAHA TEENUSED

(millele on osutatud artikli 2 punktis 37)

E-raha väljastamine, selliste maksekontode pidamine, millel hoitakse e-raha ühikuid, ja e-raha ühikute ülekandmine.

III LISA

VASTAVUSTABEL

DIREKTIIV (EL) 2015/2366	**DIREKTIIV 2009/110/EÜ**	**DIREKTIIV XXX (kolmas makseteenuste direktiiv)**	**MÄÄRUS XXX (makseteenuste määrus)**
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 lõige 1		Artikli 2 lõige 1
Punkt a	Punkt a		Punkt a
Punkt b	Punkt b		–
Punkt c	Punkt c		Punkt b
Punkt d			Punkt c
Punkt e	Punkt d		Punkt d
Punkt f	Punkt e		Punkt e
	Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 lõige 1	
	Artikli 1 lõige 3	Artikli 1 lõige 2	
Artikli 1 lõige 2			Artikli 1 lõige 1
			Artikli 1 lõige 2
Artikli 2 lõige 1			Artikli 2 lõige 1
Artikkel 3			Artikli 2 lõige 2
Punkt a			Punkt a
Punkt b			Punkt b
Punkt c			–
Punkt d			Punkt c
Punkt e			Punkt d
			Punkt e
Punkt f			–
Punkt g			Punkt f
Punkt h			Punkt g
Punkt i			Punkt h
Punkt j			Punkt i
Punkt k	Artikli 1 lõige 4		Punkt j
Punkt l	Artikli 1 lõige 5		Punkt k
Punkt m			Punkt l
Punkt n			Punkt m
Punkt o			–
Artikli 2 lõige 2			Artikli 2 lõige 3
Artikli 2 lõige 3			Artikli 2 lõige 4
Artikli 2 lõige 4			Artikli 2 lõige 5
Artikli 2 lõige 5			Artikli 2 lõige 6
			Artikli 2 lõige 7
			Artikli 2 lõige 8
Artikkel 4:	Artikkel 2:	Artikkel 2:	Artikkel 3:

punktid 1–3		punktid 1–3	punktid 1–3
punkt 4		punkt 4	punkt 4
punkt 5		punkt 5	punkt 5
punkt 6		–	–
–		–	punktid 6 ja 7
		punkt 6	punkt 8
punkt 7		punkt 7	punkt 9
		punkt 8	punkt 10
punktid 8–13		punktid 9–14	punktid 11–16
–		–	punkt 17
punkt 14		punkt 15	punkt 18
punktid 15 ja 16		punktid 17 ja 18	punktid 20 ja 21
punkt 17		punkt 16	punkt 19
punktid 18 ja 19		punktid 19 ja 20	punktid 22 ja 23
punkt 20		punkt 21	punkt 24
punkt 21		–	punkt 25
punkt 22		punkt 22	punkt 26
punktid 23 ja 24		–	punktid 27 ja 28
–		–	punkt 29
punkt 25		punkt 23	punkt 30
punktid 26–30		–	punktid 31–35
		punkt 24	punkt 36
punkt 31		–	punkt 37
punkt 32		punkt 25	punkt 38
punktid 33–36		–	punktid 39–42
punkt 37		punkt 26	punkt 43
		punkt 27	
punktid 38–40		punktid 28–30	punktid 44–46
punktid 41 ja 42		–	–
punkt 43		–	punkt 47
punktid 44 ja 45		punktid 31 ja 32	punktid 48 ja 49
punkt 46		punkt 33	–
punkt 47		–	
punkt 48			–
	punkt 1	punkt 39	punkt 55

	punkt 2	punkt 34	punkt 50
	punkt 3	–	–
	punkt 4	punkt 35	–
		punktid 36–38	punktid 52–54
			punkt 55
		Artikli 3 lõiked 1 ja 2	
Artikli 5 lõige 1	Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	
	Artikli 3 lõige 2	Artikli 9 lõige 5	
Artikli 5 lõige 2		Artikli 3 lõige 4	
Artikli 5 lõige 3		Artikli 36 lõige 4	
Artikli 5 lõiked 4 ja 5		–	
Artikli 5 lõige 6		Artikli 3 lõiked 5 ja 6	
Artikli 5 lõige 7		–	
Artikli 6 lõige 1	Artikli 3 lõige 3	Artikli 4 lõige 1	
	Artikli 3 lõige 4	Artikli 20 lõiked 1, 2 ja 3	
Artikli 6 lõige 2		Artikli 4 lõige 2	
Artikli 6 lõige 3		Artikli 4 lõige 3	
Artikli 6 lõige 4		Artikli 4 lõige 4	
Artikkel 7	Artikkel 4	Artikkel 5	
Artikli 8 lõige 1	Artikli 5 lõige 1	Artikli 6 lõige 1	
Artikli 8 lõige 2	Artikli 5 lõige 6	Artikli 6 lõige 2	
Artikli 8 lõige 3	Artikli 5 lõige 7	Artikli 6 lõige 3	
Artikli 9 lõige 1		Artikli 7 lõige 1, artikli 7 lõige 2	
Artikli 9 lõige 2		Artikli 7 lõige 3	
–		Artikli 7 lõige 4	
Artikli 9 lõige 3		Artikli 7 lõige 5	
		Artikli 8 lõige 1	
	Artikli 5 lõige 2	Artikli 8 lõige 2, artikli 8 lõige 4	
	Artikli 5 lõige 3	Artikli 8 lõige 3	
	Artikli 5 lõige 4	Artikli 8 lõige 5	
	Artikli 5 lõige 5	Artikli 8 lõige 6	
Artikli 10 lõige 1		Artikli 9 lõige 1	
Artikli 10 lõige 2		Artikli 9 lõige 2	
	Artikli 7 lõige 1	Artikli 9 lõige 3	
	Artikli 7 lõige 2	Artikli 9 lõige 4	
	Artikli 7 lõige 3		

	Artikli 7 lõige 4		
Artikli 11 lõige 1		Artikli 13 lõige 1	
Artikli 11 lõige 2		Artikli 13 lõige 2	
Artikli 11 lõige 3		Artikli 13 lõige 3	
Artikli 11 lõige 4		Artikli 13 lõige 4	
Artikli 11 lõige 5		Artikli 13 lõige 5	
Artikli 11 lõige 6		Artikli 13 lõige 6	
Artikli 11 lõige 7		Artikli 13 lõige 7	
Artikli 11 lõige 8		Artikli 13 lõige 8	
Artikli 11 lõige 9		Artikli 13 lõige 9	
Artikkel 12		Artikkel 14	
Artikli 13 lõige 1		Artikli 16 lõige 1	
Artikli 13 lõige 2		Artikli 16 lõige 2	
Artikli 13 lõige 3		Artikli 16 lõige 3	
Artikli 14 lõige 1		Artikli 17 lõige 1	
Artikli 14 lõige 2		Artikli 17 lõige 2	
Artikli 14 lõige 3		Artikli 17 lõige 3	
Artikli 14 lõige 4		Artikli 17 lõige 4	
Artikli 15 lõige 1		Artikli 18 lõige 1	
Artikli 15 lõige 2		Artikli 18 lõige 2	
Artikli 15 lõige 3		Artikli 18 lõige 3	
Artikli 15 lõige 4		Artikli 18 lõige 4	
Artikli 15 lõige 5		Artikli 18 lõige 5	
		Artikli 18 lõige 6	
Artikkel 16		Artikkel 15	
Artikli 17 lõige 1		Artikli 11 lõige 1	
Artikli 17 lõige 2		Artikli 11 lõige 2	
Artikli 17 lõige 3		Artikli 11 lõige 3	
Artikli 17 lõige 4		Artikli 11 lõige 4	
Artikli 18 lõige 1	Artikli 6 lõike 1 punkt a	Artikli 10 lõige 1	
Punkt a	Punkt c	Punkt a	
Punkt b		Punkt b	
Punkt c		Punkt c	
Artikli 18 lõige 2	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 2	
Artikli 18 lõige 3	Artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 3	
Artikli 18 lõige 4	Artikli 6 lõike 1 punkt b	Artikli 10 lõige 4	
Artikli 18 lõige 5	Artikli 6 lõige 2; artikli 6 lõige 4	Artikli 10 lõige 5	
	Artikli 6 lõige 3	Artikli 10 lõige 6	

Artikli 18 lõige 6		Artikli 10 lõige 7	
Artikli 19 lõige 1		Artikli 19 lõige 1	
Artikli 19 lõige 2		Artikli 19 lõige 2	
Artikli 19 lõige 3		Artikli 19 lõige 3	
Artikli 19 lõige 4		Artikli 19 lõige 4	
Artikli 19 lõige 5		Artikli 19 lõige 5	
Artikli 19 lõige 6		Artikli 22 lõige 1	
Artikli 19 lõige 7		Artikli 19 lõige 6, artikli 21 lõige 2	
Artikli 19 lõige 8		Artikli 19 lõige 7, artikli 22 lõige 2	
Artikli 20 lõige 1		Artikli 23 lõige 1	
Artikli 20 lõige 2		Artikli 23 lõige 2	
Artikkel 21		Artikkel 12	
Artikli 22 lõige 1		Artikli 24 lõige 1	
Artikli 22 lõige 2		Artikli 24 lõige 2	
Artikli 22 lõige 3		Artikli 24 lõige 3	
Artikli 22 lõige 4		Artikli 24 lõige 4	
Artikli 22 lõige 5		Artikli 24 lõige 5	
Artikli 23 lõige 1		Artikli 25 lõige 1	
Punkt a		Punkt a	
Punkt b		Punkt b	
Punkt c		Punkt c	
Punkt d		–	
		Artikli 25 lõige 2	
Artikli 23 lõige 2		Artikli 25 lõige 3	
Artikli 23 lõige 3		Artikli 25 lõige 4	
Artikli 24 lõige 1		Artikli 26 lõige 1	
Artikli 24 lõige 2		Artikli 26 lõige 2	
Artikli 24 lõige 3		Artikli 26 lõige 3	
Artikli 25 lõige 1		Artikli 27 lõige 1	
Artikli 25 lõige 2		Artikli 27 lõige 2	
Artikli 26 lõige 1		Artikli 28 lõige 1	
Artikli 26 lõige 2		Artikli 28 lõige 2	
Artikli 27 lõige 1		Artikli 29 lõige 1	
Artikli 27 lõige 2		Artikli 29 lõige 2	
Artikli 28 lõige 1		Artikli 30 lõige 1	
Artikli 28 lõige 2		Artikli 30 lõige 2	
Artikli 28 lõige 3		Artikli 30 lõige 3	

Artikli 28 lõige 4		Artikli 30 lõige 4	
Artikli 28 lõige 5		Artikli 30 lõige 5	
Artikli 29 lõige 1		Artikli 31 lõige 1	
Artikli 29 lõige 2		Artikli 31 lõige 2	
Artikli 29 lõige 3		Artikli 31 lõige 3	
Artikli 29 lõige 4		Artikli 31 lõige 4	
Artikli 29 lõige 5		Artikli 31 lõige 5	
Artikli 29 lõige 6		–	
		Artikli 31 lõige 6	
Artikli 30 lõige 1		Artikli 32 lõige 1	
Artikli 30 lõige 2		Artikli 32 lõige 2	
Artikli 30 lõige 3		Artikli 32 lõige 3	
Artikli 30 lõige 4		Artikli 32 lõige 4	
Artikli 31 lõige 1		Artikli 33 lõige 1	
Artikli 31 lõige 2		Artikli 33 lõige 2	
	Artikli 8 lõiked 1, 2 ja 3		
Artikli 32 lõige 1	Artikli 9 lõige 1	Artikli 34 lõige 1	
Punkt a		Punkt a	
	Punkt a	Punkt b	
Punkt b	Punkt b	Punkt c	
Artikli 32 lõige 2	Artikli 9 lõige 2	Artikli 34 lõige 2	
Artikli 32 lõige 3	Artikli 9 lõige 3	Artikli 34 lõige 3	
Artikli 32 lõige 4	Artikli 9 lõige 4	Artikli 34 lõige 4	
Artikli 32 lõige 5	Artikli 9 lõige 5, artikli 9 lõige 6, artikli 9 lõige 7	Artikli 34 lõige 5	
Artikli 32 lõige 6	Artikli 9 lõige 8	Artikli 34 lõige 6	
Artikli 33 lõige 1		Artikli 36 lõige 1	
Artikli 33 lõige 2		Artikli 36 lõige 2	Artikli 47 lõige 2
Artikkel 34	Artikli 9 lõige 9	Artikkel 35	
		Artikli 37 lõiked 1, 2 ja 3	
		Artikli 38 lõiked 1 ja 2	
	Artikkel 10	Artikli 45 lõiked 2 ja 4	
	Artikli 11 lõige 1		Artikli 30 lõige 1
	Artikli 11 lõige 2		Artikli 30 lõige 2
	Artikli 11 lõige 3		Artikli 30 lõige 3
	Artikli 11 lõige 4		Artikli 30 lõige 4
	Artikli 11 lõige 5		Artikli 30 lõige 5

	Artikli 11 lõige 6		Artikli 30 lõige 6
	Artikli 11 lõige 7		Artikli 30 lõige 7
	Artikkel 12		Artikli 30 lõige 8
	Artikkel 13		IV jaotise 8. peatükk
Artikli 35 lõige 1			Artikli 31 lõige 1, artikli 31 lõige 5
			Artikli 31 lõige 2
Artikli 35 lõige 2			Artikli 31 lõige 3, artikli 31 lõige 4, artikli 31 lõige 6
			Artikli 31 lõige 7
Artikkel 36			Artikli 32 lõiked 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7
Artikli 37 lõige 1		–	
Artikli 37 lõige 2		Artikli 39 lõige 1	
Artikli 37 lõige 3		Artikli 39 lõige 2	
Artikli 37 lõige 4		Artikli 39 lõige 3	
Artikli 37 lõige 5		Artikli 39 lõige 4	
Artikli 38 lõige 1			Artikli 4 lõige 1
Artikli 38 lõige 2			Artikli 4 lõige 2
Artikli 38 lõige 3			–
Artikkel 39			–
			Artikkel 7
Artikli 40 lõige 1			Artikli 8 lõige 1
Artikli 40 lõige 2			Artikli 8 lõige 2
Artikli 40 lõige 3			Artikli 8 lõige 3
Artikkel 41			Artikkel 9
Artikli 42 lõige 1			Artikkel 10
Artikli 42 lõige 2			–
Artikli 43 lõige 1			Artikli 11 lõige 1
Artikli 43 lõige 2			Artikli 11 lõige 2
Artikli 44 lõige 1			Artikli 12 lõige 1
Artikli 44 lõige 2			Artikli 12 lõige 2
Artikli 44 lõige 3			Artikli 12 lõige 3
Artikkel 45			Artikkel 13
Lõige 1			Lõige 1
Punkt a			Punkt a
Punkt b			Punkt b
			Punkt c
Punkt c			Punkt d

Punkt d			Punkt e
			Punktid f ja g
Lõige 2			Lõige 2
Punkt a			Punkt a
Punkt b			Punkt b
Artikli 45 lõige 3			Artikli 13 lõige 3
Artikkel 46			Artikkel 14
Artikkel 47			Artikkel 15
Artikkel 48			Artikkel 16
Artikkel 49			Artikkel 17
Artikkel 50			Artikkel 18
Artikli 51 lõige 1			Artikli 19 lõige 1
Artikli 51 lõige 2			Artikli 19 lõige 2
Artikli 51 lõige 3			Artikli 19 lõige 3
Artikkel 52			Artikkel 20
Punkt 1			Punkt a
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Punkt 2			Punkt b
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Alapunkt c			Alapunkt iii
Alapunkt d			Alapunkt iv
Alapunkt e			Alapunkt v
			Alapunkt vi
Alapunkt f			Alapunkt vii
Alapunkt g			Alapunkt viii
Punkt 3			Punkt c
Alapunkt a			Alapunkt i
			Alapunkti ii alapunktid 1, 2, 3 ja 4
Alapunkt b			Alapunkt iii
Alapunkt c			Alapunkt iv
			Alapunkt v
Punkt 4			Punkt d
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Alapunkt c			Alapunkt iii
Alapunkt d			Alapunkt iv

Punkt 5			Punkt e
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Alapunkt c			Alapunkt iii
Alapunkt d			Alapunkt iv
Alapunkt e			Alapunkt v, alapunkt vi
Alapunkt f			Alapunkt vii
Alapunkt g			Alapunkt viii
Punkt 6			Punkt f
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Alapunkt c			Alapunkt iii
Punkt 7			Punkt g
Alapunkt a			Alapunkt i
Alapunkt b			Alapunkt ii
Artikkel 53			Artikkel 21
Artikli 54 lõige 1			Artikli 22 lõige 1
			Artikli 22 lõige 2
Artikli 54 lõige 2			Artikli 22 lõige 3
Artikli 54 lõige 3			Artikli 22 lõige 4
Artikli 55 lõige 1			Artikli 23 lõige 1
Artikli 55 lõige 2			Artikli 23 lõige 2
Artikli 55 lõige 3			Artikli 23 lõige 3
Artikli 55 lõige 4			Artikli 23 lõige 4
Artikli 55 lõige 5			Artikli 23 lõige 5
Artikli 55 lõige 6			Artikli 23 lõige 6
Artikkel 56			Artikkel 24
Artikli 57 lõige 1			Artikli 25 lõige 1
Artikli 57 lõige 2			Artikli 25 lõige 2
Artikli 57 lõige 3			Artikli 25 lõige 3
Artikli 58 lõige 1			Artikli 26 lõige 1
Artikli 58 lõige 2			Artikli 26 lõige 2
Artikli 58 lõige 3			Artikli 26 lõige 3
Artikli 59 lõige 1			Artikli 5 lõige 1
Artikli 59 lõige 2			Artikli 5 lõige 2
Artikli 60 lõige 1			Artikli 6 lõige 1
Artikli 60 lõige 2			Artikli 6 lõige 2
Artikli 60 lõige 3			Artikli 6 lõige 3

Artikli 61 lõige 1			Artikli 27 lõige 1
Artikli 61 lõige 2			Artikli 27 lõige 2
Artikli 61 lõige 3			Artikli 27 lõige 3
Artikli 61 lõige 4			–
Artikli 62 lõige 1			Artikli 28 lõige 1
Artikli 62 lõige 2			Artikli 28 lõige 2
Artikli 62 lõige 3			Artikli 28 lõige 5
Artikli 62 lõige 4			Artikli 28 lõige 3
Artikli 62 lõige 5			Artikli 28 lõige 4
Artikli 63 lõige 1			Artikli 29 lõige 1
Artikli 63 lõige 2			–
Artikli 63 lõige 3			Artikli 29 lõige 2
			Artikli 29 lõige 3
Artikli 64 lõige 1			Artikli 49 lõige 1
			Artikli 49 lõige 2
Artikli 64 lõige 2			Artikli 49 lõige 3, artikli 49 lõige 5
			Artikli 49 lõige 4
Artikli 64 lõige 3			Artikli 49 lõige 7
Artikli 64 lõige 4			Artikli 49 punkt 6
Artikli 65 lõige 1			–
Artikli 65 lõige 2			–
Artikli 65 lõige 3			–
Artikli 65 lõige 4			–
Artikli 65 lõige 5			–
Artikli 65 lõige 6			–
Artikli 66 lõige 1			Artikli 33 lõige 1
Artikli 66 lõige 2 ja artikli 66 lõige 4			Artikkel 40
Artikli 66 lõige 3			Artikli 46 lõige 2
Artikli 66 lõige 5			Artikli 34 lõige 1, artikli 34 lõige 2
Artikli 67 lõige 1			Artikli 33 lõige 2
Artikli 67 lõige 2			Artikli 47 lõige 1
Artikli 67 lõige 3			Artikli 41 lõige 1
Artikli 67 lõige 4			Artikli 34 lõige 1, artikli 34 lõige 2
			Artiklid 35–39
Artikli 68 lõige 1			Artikli 51 lõige 1
Artikli 68 lõige 2			Artikli 51 lõige 2

Artikli 68 lõige 3			Artikli 51 lõige 3
Artikli 68 lõige 4			Artikli 51 lõige 4
Artikli 68 lõige 5			Artikli 42 lõige 1
Artikli 68 lõige 6			Artikli 42 lõige 2
			Artikli 43 lõiked 1, 2, 3 ja 4
			Artikli 44 lõiked 1 ja 2
			Artikli 45 lõiked 1 ja 2
			Artikli 46 lõige 1
			Artikli 47 lõige 2
			Artikli 48 lõiked 1, 2, 3, 4 ja 5
			Artikli 50 lõiked 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ja 9
Artikli 69 lõige 1, artikli 69 lõige 2			Artikkel 52
Artikli 70 lõige 1			Artikli 53 lõige 1
Artikli 70 lõige 2			Artikli 53 lõige 2
Artikli 71 lõige 1			Artikli 54 lõige 1
Artikli 71 lõige 2			Artikli 54 lõige 2
Artikli 72 lõige 1			Artikli 55 lõige 1
Artikli 72 lõige 2			Artikli 55 lõige 2
Artikli 73 lõige 1			Artikli 56 lõige 1, artikli 56 lõige 3
			Artikli 56 lõige 2
Artikli 73 lõige 2			Artikli 56 lõige 4
Artikli 73 lõige 3			Artikli 56 lõige 5
			Artikli 57 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6
			Artikkel 58
			Artikli 59 lõiked 1, 2, 3, 4 ja 5
Artikli 74 lõige 1			Artikli 60 lõige 1
Artikli 74 lõige 2			Artikli 60 lõige 2
			Artikli 60 lõige 3
Artikli 74 lõige 3			Artikli 60 lõige 4
Artikli 75 lõige 1			Artikli 61 lõige 1
			Artikli 61 lõige 2
Artikli 75 lõige 2			Artikli 61 lõige 3
			Artikli 61 lõige 4
Artikli 76 lõige 1			Artikli 62 lõige 1

Artikli 76 lõige 2			Artikli 62 lõige 2
Artikli 76 lõige 3			Artikli 62 lõige 3
Artikli 76 lõige 4			Artikli 62 lõige 4
Artikli 77 lõige 1			Artikli 63 lõige 1
Artikli 77 lõige 2			Artikli 63 lõige 2
Artikli 78 lõige 1			Artikli 64 lõige 1
Artikli 78 lõige 2			Artikli 64 lõige 2
			Artikli 66 lõige 3
Artikli 79 lõige 1			Artikli 65 lõige 1
Artikli 79 lõige 2			Artikli 65 lõige 2
Artikli 79 lõige 3			Artikli 65 lõige 3
Artikli 80 lõige 1			Artikli 66 lõige 1
Artikli 80 lõige 2			Artikli 66 lõige 2
Artikli 80 lõige 3			Artikli 66 lõige 3
Artikli 80 lõige 4			Artikli 66 lõige 4
Artikli 80 lõige 5			Artikli 66 lõige 5
Artikli 81 lõige 1			Artikli 67 lõige 1
Artikli 81 lõige 2			Artikli 67 lõige 2
Artikli 81 lõige 3			Artikli 67 lõige 3
Artikli 82 lõige 1			Artikli 68 lõige 1
Artikli 82 lõige 2			Artikli 68 lõige 2
Artikli 83 lõige 1			Artikli 69 lõige 1
Artikli 83 lõige 2			Artikli 69 lõige 2
Artikli 83 lõige 3			artikli 69 lõige 3
Artikkel 84			Artikkel 70
Artikkel 85			Artikkel 71
Artikkel 86			Artikkel 72
Artikli 87 lõige 1			Artikli 73 lõige 1
Artikli 87 lõige 2			Artikli 73 lõige 2
Artikli 87 lõige 3			Artikli 73 lõige 3
Artikli 88 lõige 1			Artikli 74 lõige 1
Artikli 88 lõige 2			Artikli 74 lõige 2
Artikli 88 lõige 3			Artikli 74 lõige 3
Artikli 88 lõige 4			Artikli 74 lõige 4
Artikli 88 lõige 5			Artikli 74 lõige 5
			Artikli 74 lõige 6
Artikli 89 lõige 1			Artikli 75 lõige 1
Artikli 89 lõige 2			Artikli 75 lõige 2

Artikli 89 lõige 3			Artikli 75 lõige 3
Artikli 90 lõige 1			Artikli 76 lõige 1
Artikli 90 lõige 2			Artikli 76 lõige 2
Artikkel 91			Artikkel 77
Artikli 92 lõige 1			Artikli 78 lõige 1
Artikli 92 lõige 2			Artikli 78 lõige 2
Artikkel 93			Artikkel 79
Artikkel 94			Artikkel 80
Artikli 95 lõige 1			Artikli 81 lõige 1
Artikli 95 lõige 2			–
Artikli 95 lõige 3			–
Artikli 95 lõige 4			–
Artikli 95 lõige 5			Artikli 81 lõige 2
Artikli 96 lõige 1			–
Artikli 96 lõige 2			–
Artikli 96 lõige 3			–
Artikli 96 lõige 4			–
Artikli 96 lõige 5			–
Artikli 96 lõige 6			Artikkel 82
			Artikli 83 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6
			Artikli 84 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 97 lõige 1			Artikli 85 lõige 1
			Artikli 85 lõiked 2–7
Artikli 97 lõige 2			Artikli 85 lõige 8, artikli 85 lõige 9
Artikli 97 lõige 3			Artikli 85 lõige 10
Artikli 97 lõige 4			Artikli 86 lõige 1
Artikli 97 lõige 5			Artikli 86 lõige 2
			Artikli 86 lõiked 3 ja 4
			Artikkel 87
			Artikli 88 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 98 lõige 1			Artikli 89 lõige 1
Punkt a			Punkt a
Punkt b			Punkt b
Punkt c			Punkt c
			Punkt d
Punkt d			Punkt e
			Punkt f

			Punkt g
Artikli 98 lõiked 2 ja 4			Artikli 89 lõige 2
Artikli 98 lõige 3			Artikli 85 lõige 11
Artikli 98 lõige 5			Artikli 89 lõige 3
Artikli 99 lõige 1			Artikli 90 lõige 1
Artikli 99 lõige 2			Artikli 90 lõige 2
Artikli 100 lõige 1			Artikli 91 lõige 2
Artikli 100 lõige 2			Artikli 91 lõige 3
Artikli 100 lõige 3			Artikli 91 lõige 1
Artikli 100 lõiked 4 ja 5			
			Artikli 91 lõiked 4 ja 5
Artikli 100 lõige 6			Artikli 91 lõige 6
			Artikkel 92
			Artikli 93 lõiked 1, 2, 3 ja 4
Artikli 101 lõige 1			Artikli 94 lõige 1
Artikli 101 lõige 2			Artikli 94 lõige 2
Artikli 101 lõige 3			Artikli 94 lõige 3
Artikli 101 lõige 4			Artikli 94 lõige 4
Artikli 102 lõige 1			Artikli 95 lõige 1
Artikli 102 lõige 2			Artikli 95 lõige 2
Artikli 103 lõige 1			Artikli 96 lõige 1
			Artikli 96 lõiked 2, 3 ja 4
Artikli 103 lõige 2			Artikli 101 lõiked 1, 2, 3 ja 4
			Artikli 97 lõiked 1, 2, 3 ja 4
			Artikli 98 lõiked 1 ja 2
			Artikli 99 lõiked 1 ja 2
			Artikli 100 lõiked 1 ja 2
			Artiklid 102–104
Artikkel 104		Artikkel 40	Artikkel 105
Artikli 105 lõige 1		Artikli 41 lõige 1	Artikli 106 lõige 1
Artikli 105 lõige 2		Artikli 41 lõige 2	Artikli 106 lõige 2
Artikli 105 lõige 3		Artikli 41 lõige 3	Artikli 106 lõige 3
			Artikli 106 lõige 4
Artikli 105 lõige 4		Artikli 41 lõige 4	Artikli 106 lõige 5
Artikli 105 lõige 5		Artikli 41 lõige 5	Artikli 106 lõige 6
Artikkel 106			–

	Artikli 14 lõiked 1 ja 2		
	Artikli 15 lõiked 1 ja 2		
Artikli 107 lõige 1	Artikli 16 lõige 1	Artikli 42 lõige 1	
Artikli 107 lõige 2		Artikli 42 lõige 2	
Artikli 107 lõige 3	Artikli 16 lõige 2	Artikli 42 lõige 3	
			Artikkel 107
Artikkel 108	Artikkel 17	Artikkel 43	Artikkel 108
Artikli 109 lõige 1		Artikli 44 lõige 1	
Artikli 109 lõige 2		Artikli 44 lõige 2	
Artikli 109 lõige 3		Artikli 44 lõige 3	
Artikli 109 lõige 4		Artikli 44 lõige 4	
Artikli 109 lõige 5		–	
	Artikli 18 lõige 1	Artikli 45 lõige 1, artikli 45 lõige 2	
	Artikli 18 lõige 2	Artikli 45 lõige 3	
	Artikli 18 lõige 3	Artikli 45 lõige 4	
	Artikli 18 lõige 4	–	
Artikkel 114	Artikkel 21	Artikkel 48	
Artikli 115 lõige 1	Artikli 22 lõige 1	Artikli 49 lõige 1	
Artikli 115 lõige 2		Artikli 49 lõige 2	
Artikli 115 lõige 3	Artikli 22 lõige 2	Artikli 49 lõige 3	
Artikli 115 lõige 4		–	
Artikli 115 lõige 5		–	
Artikli 115 lõige 6		–	
Artikkel 116	Artikkel 23	Artikkel 50	Artikkel 112
Artikkel 117	Artikkel 24	Artikkel 51	–
I lisa		I lisa	I lisa
		II lisa	II lisa
II lisa		III lisa	III lisa